Să cunoaştem, să aplicăm

IDEILE CONFERINŢEI NAŢIONALE A PARTIDULUI

TINERE, CÎT PRODUCE MAŞINA LA CARE LUCREZI?

Tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU a primit pe publicistul Heinz Siegert

Vineri după-amiază, tovarăşul Nicolae Ceausescu, secretar general al Partidului Comunist Român, presedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, în staţiunea Neptun, pe publicistul Heinz Siegert, şeful Reprezentanţei la Viena a Editurii vest-germane „Berteismann", care face o vizită în ţara noastră.

La primire a participat tovarăşul Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej, între tovarăşul Nicolae Ceausescu şi oaspete a avut loc o convorbire care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II, Nr. 7216 | 6 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂTĂ 29 IULIE 1972

ANCHETA NOASTRĂ

● În aceste zile de intense eforturi creatoare — iată cea dintîi întrebare pe care trebuie să ne-o punem

● De răspunsul pe care îl dăm fiecare depinde în mod hotărîtor înfăptuirea cincinalului înainte de termen, creşterea avuţiei naţionale

Florin Stanciu — îşi depăşeşte cu regularitate norma, se numără printre fruntaşii secţiei. Dar dacă i s-ar monta şi pe maşina lui un dispozitiv ca cel cu care lucrează colegul său, Muşa?

Fotografii de GH. CUCU

În Raportul prezentat la Conferinţa Naţională a partidului, de către secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceausescu, subliniu, şi nu era singura dată, că planul de producţie preconizat a se realiza în acest an, îndeplinirea cincinalului înainte de termen, nu presupune suplimentarea eforturilor fizice ale oamenilor muncii, ci în primul rînd valorificarea mai din plin a gîndirii tehnice, a inventivităţii, a spiritului gospodăresc, creşterea, cu alte cuvinte, a productivităţii minţii fiecăruia la locul său de muncă pentru ca aceleaşi utilaje să producă mai mult. Cum era de aşteptat, lucrările Conferinţei, vibrantele îndemnuri ale conducerii partidului şi statului, amplul program de dezvoltare multilaterală a României socialiste, în perspectiva apropiată şi îndepărtată, au stimit o puternică emulaţie în rîndurile întregului popor, au determinat o totală angajare în toate sectoarele de activitate. Ancheta noastră a surprins, în trei importante întreprinderi ale industriei constructoare de maşini, dovezile grăitoare ale inepuizabilului potenţial creator al clasei noastre muncitoare, ale profundei înţelegeri cu care toţi salariaţii, tineri şi vîrstnici, au receptat măreţele sarcini ale Conferinţei, probele certe ale trecerii cu toată răspunderea la înfăptuirea lor.

ÎN PAG. III

Elena Barbu — *„Chiar din prima lună după terminarea cursurilor de calificare mi-am depăşit norma cu 15 la sută"*

Szabo Ştefan — *după opinia colectivului: cel mai credinc utecist al secţiei*

Cu planul anual îndeplinit

Secţia pentru montaj corp-nave, din cadrul Şantierului naval Drobeta Turnu-Severin, a realizat vineri sarcinile planului anual. La baza acestui succes stau acţiunile întreprinse pentru o cît mai bună organizare a muncii şi metodele avansate de lucru cum sînt trasajul optic, debitarea automată a pieselor din metal după clişeu şi montajul pe cală cu secţii circulare.

VOM FACE DIN ADUNAREA GENERALĂ A SALARIAŢILOR:

Un forum al responsabilităţii muncitoreşti pentru problemele producţiei

Sînt remarcabile realizările obţinute de colectivul de muncă al Şantierului nr. 1 de construcţii Deva şi, desigur, darea de seamă a comitetului oamenilor muncii pe primul semestru al anului va prezenta în adunarea generală a salariaţilor un bilanţ bogat în succese. Acest eveniment în viaţa şantierului e privit cu toată răspunderea şi se aşteaptă ca el să dea un nou impuls activităţii la toate punctele de lucru. Evident, pe primul plan, în cadrul preocupărilor constructorilor de aici, se situează căutarea acelor posibilităţi care să le permită realizarea sarcinilor ce le revin în lumina amplului program cuprins în Raportul prezentat de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Conferinţa Naţională a partidului, a celorlalte documente ale înaltului forum al comuniştilor din România.

În toate colectivele noastre, ne spunea tovarăşul Petre Ormindeanu, secretarul comitetului de partid din şantier, se studiază acum posibilităţile de a valorifica mai bine resursele interne de care dispunem în vederea sporirii angajamentelor în întrecerea socialistă. Dorim şi noi să realizăm sarcinile ce ne revin în actualul cincinal în numai patru ani şi jumătate. Pentru aceasta va trebui să asigurăm o folosire mai bună a utilajelor şi a forţei de muncă, să punem mai multă ordine în activitatea şantierelor, să întărim disciplina în muncă. În perioada premergătoare conferinţei, la diverse puncte de lucru, au apărut iniţiative valoroase, multe ale tinerilor. Datoria noastră este să generalizăm aceste experienţe pozitive, şi aici un cuvînt greu va avea şi organizaţia U.T.C., pentru că cea mai mare parte a lucrătorilor noştri sînt tineri.

— În şantierul dumneavoastră care dintre obiectivele stabilite de Conferinţa Naţională pentru ridicarea calitativă a activităţii în construcţii vă privesc în mod deosebit?

— Toate. Dar în primul rînd creşterea productivităţii muncii. În raport s-a arătat că aceasta este calea principală de creştere a avuţiei naţionale şi, implicit, de îmbunătăţire a nivelului de trai. În construcţii există încă mari rezerve de sporire a productivităţii muncii prin utilizarea maşinilor şi utilajelor la întreaga capacitate, prin mecanizarea şi industrializarea lucrărilor. Aş da un exemplu chiar din şantierul nostru. De pildă, macaralele de mare capacitate sînt folosite doar un schimb. După conferinţă ne-am pus firesc întrebarea: de ce tolerăm o asemenea situaţie? Am luat măsura de generalizare a schimbului doi pentru a asigura o folosire mai eficientă a macaralelor, excavatoarelor, buldozerelor etc. Productivitatea muncii, aşa cum se specifica în raport, nu

ALEXANDRU BĂLGRĂDEAN

(Continuare în pag. a III-a)

Uzina ÎN VIAŢA UNIVERSITARĂ, Universitatea ÎN VIAŢA UZINEI

relevă multiplele avantaje reciproce ale îmbinării învăţămîntului cu activitatea productivă

Relaţia învăţămînt-cercetare-producţie poate căpăta o expresie eficace numai printr-o profundă ancorare a învăţămîntului superior în producţie. Care sînt deci căile de realizare a acestei integrări?

Tineri din producţie, studenţi şi cadre didactice aflaţi la practică au subliniat valoarea programatică a aprecierilor şi indicaţiilor privitoare la pregătirea forţei de muncă formulate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu în Raport, racordîndu-le, în acelaşi timp, la preocupările existente în acest sens la locul de practică, în facultate, în propria lor activitate. La uzina „Vulcan" se află în aceste zile peste 300 de studenţi de la IPB şi ASE: ei sînt cuprinşi în echipe de lucru, se conformează programului şi exigenţelor de muncă asemenea muncitorilor, participă alături de tinerii din uzină la acţiuni de muncă patriotică şi tot alături de ei, în cinstea Conferinţei Naţionale a partidului, au elaborat o „şarjă a tineretului".

Pe Florentina Suciu, din anul III Metalurgie, am cunoscut-o la Secţia tratamente termice unde face practică o grupă de studenţi fruntaşă pe uzină. „Ceea ce voi lucra ca inginer fac de pe acum, în această secţie. Înţeleg că drumul spre inginerie trece printr-o şcoală a producţiei uneori dificilă. Am reuşit să acumulez multe cunoştinţe, să-mi însuşesc şi unele deprin-

GEORGETA RUTA

(Continuare în pag. a V-a)

LA PORŢI DE AUR, LÎNGĂ PORŢI DE FIER

de GRIGORE HAGIU

Blazon turnat prieteniei drepte,
emblemă-a veacului de dor şi crez,
cu aripa cuvîntului cutez
şi-ţi mingii marmora zidită-n trepte.

Din vreme vii să hotărăşti o vreme
solară-n toate şi stăpînitoare,
din fulger scăpărat prelung pe zare
de-mbrăţişarea celor două steme.

Destin de astru! Legămînt de maluri!
Vei fi în lume-ntotdeauna focul
ce arde fără să-şi consume locul,
durat pe albastrul veşnicelor valuri

Croit din vaste şi-mpietrite linii,
la Porţi de Aur, lîngă Porţi de Fier,
întoarsă-i rădăcina ta spre cer,
la harta mare numai a luminii.

CARTEA

de AUREL DRAGOŞ MUNTEANU

Anul internaţional al cărţii prilejuieşte mai mult decît afirmarea extensiei planetare a literei tipărite, sau decît simpla omagiere a cunoaşterii îngrămădite în miliardele de volume adăpostite de toate bibliotecile lumii. Avem posibilitatea de a discuta înseşi destinele cărţii, structurile, şi de ce nu, viaţa şi moartea ei. Vilva stîrnită la un moment dat de gînditori serioşi şi sistematici care preziceau încheierea unui ciclu de civilizaţie şi a „galaxiei Gutemberg" nu mi se pare de loc facilă, şi dacă viitorul nu va fi totuşi atît de sumbru pentru tipografiile ridicate la rang de simbol universal, nu este mai puţin adevărat că epoca noastră se defineşte prin invazia masivă a altor mijloace de comunicare. Pînă şi şcoala, atît de tradiţională în structură şi concepţie, atît de legată de carte şi de caiet, face loc altor mijloace — radioului şi televiziunii, de pildă.

Prima problemă care se pune este aceea a tipului de carte care constituie interesul omului actual. Multă vreme a fost unanim acceptat că omul instruit frecventează mai ales cartea de literatură, iar scriitorul devenise un fel de suveran al lecturii. În literatură erau implicate de altfel toate disciplinele umane, iar autorul devenise doctor în ştiinţe sociale, filozof şi om de ştiinţă. Prin cultură se subînţelegea mai ales cultura literar-artistică, şi puteai să fii un geniu într-o altă disciplină a spiritului, dacă nu-l citeai pe Balzac sau pe Proust treceai drept un om cu carenţe de educaţie. M-a surprins să găsesc într-o analiză a unui mare sociolog că în zilele noastre situaţia se prezintă exact pe dos. O cercetare făcută pe grupuri de subiecţi cu instrucţie sistematică şi pe alţii cu datorii la acest capitol, avînd de altfel şi o viaţă socială lipsită de mari semnificaţii şi un grad mic de responsabilitate morală faţă de comunitatea din care făceau parte, a dus la concluzii impresionante. Omul cultivat din zilele noastre se caracterizează prin lecturi variate, cu preponderenţă mai mare în domeniul cărţii ştiinţifice şi social-politice. Cartea literară este exclusivă la cei cu o participare restrînsă la viaţa lumii de azi, cu şcoala neterminată. Orice dezvoltare armonioasă presupune îmbinarea echilibrată a mai multor elemente de instrucţie şi informare a omului. În fond, înşişi scriitorii cu o conştiinţă pur literară sînt de obicei de mică anvergură şi nu configurează o personalitate. Goethe era poet, filozof, naturalist şi om politic, Tolstoi era romancier, pedagog, reformator social şi agricultor. Eminescu a făcut gazetărie pe teme economice, sociale şi politice, a fost un excepţional cunoscător al învăţămîntului, un filozof şi cel mai mare poet al nostru. Paul Claudel era doctor în economie politică, şi mi-e

(Continuare în pag. a II-a)

ILUSTRATE DIN VACANŢA ELEVILOR

„Prietenii Curţii Domneşti"

O interesantă iniţiativă a Comitetului Central al U.T.C. a avut ca rezultat tabăra de istorie şi arheologie din Tîrgovişte. La organizarea ei şi-a dat concursul şi Muzeul judeţean Dîmboviţa, care a trimis cadre competente pentru îndrumarea elevilor. Ne-am adresat profesorului Ion Voicu, directorul taberei, pentru a afla care au fost criteriile de alegere a participanţilor la această tabără. Iată ce ne spune:

— Elevii fac parte din cercurile de istorie şi arheologie ale liceelor. Dat fiindcă participă 27 de judeţe şi capacitatea taberei este de numai 150 de locuri, au fost trimişi responsabilii cercurilor sau cei care s-au remarcat în mod deosebit.

— În afara săpăturilor care este programul elevilor?

— Am organizat excursii cu vizitarea muzeelor şi monumentelor importante din judeţ, întreceri sportive la fotbal, volei, tenis de masă. Pentru ca tinerii arheologi să cunoască viaţa industrială a oraşului Tîrgovişte, i-am condus pe şantierul platformei industriale.

— Ce tradiţii are această tabără de arheologie?

— Începutul s-a făcut anul trecut la Cîmpeni, iar Tîrgovişte a găzduit ediţia a doua. O parte din elevi au participat însă la săpăturile de la marele şantier arheologic „Cătunul" respectiv membrii cercului „Prietenii Curţii Domneşti", unde şi-au făcut ucenicia. Aproape toţi au făcut săpături în judeţul în care locuiesc.

La gazeta de perete „Trepte în timp" am citit un articol al elevului Marius Mihălăchioiu; după căldura cu care a scris l-am bănuit extrem de entuziast şi n-am greşit:

— Sînt membru al cercului de arheologie din 1969 şi am învăţat multe la Cătun. Acolo este o aşezare geto-dacică din secolul I î.e.n., iar descoperirile prezintă o importanţă deosebită. Ca nişte ucenici ce ne aflăm, noi am jalonat, am curăţat cioburile cu şpaclul şi cu peria şi ne-am deprins să deosebim bor-

MIHAELA COMAN

(Continuare în pag. a V-a)

Zile de vacanţă, zile de odihnă, zile de studiu.

Ştefan Neacşu (maistru) şi Petru Stroe

VĂ RECOMANDĂM O EXPERIENŢĂ

O PREOCUPARE A ÎNTREGULUI COLECTIV DE LA UZINELE „AUTOBUZUL"

„Fiecare ucenic şi elev al şcolii profesionale să producă, la absolvirea şcolii, la nivelul unui bun muncitor calificat"

● ATELIERELE ŞCOALĂ DIN CADRUL UZINEI AU FOST DOTATE CU CELE MAI COMPLEXE MAŞINI ● LUNAR, UN „SFAT AL SPECIALIŞTILOR" ANALIZEAZĂ PROGRESELE REALIZATE DE UCENICI ÎN ÎNSUŞIREA MESERIEI

Această valoroasă iniţiativă, izvorîtă din indicaţiile secretarului general al partidului, privind pregătirea viitoarelor cadre lansată de muncitorii secţiei a II-a mecanică de la Uzinele „Autobuzul", a devenit deviza întregului colectiv din această întreprindere bucureşteană. Ea vizează sporirea răspunderii tuturor muncitorilor, inginerilor şi tehnicienilor faţă de pregătirea tinerilor, folosirea tuturor mijloacelor de care dispune uzina pentru a asigura integrarea lor într-un termen cît mai scurt în procesul de producţie. Pentru traducerea în viaţă a acestei iniţiative, în mai multe secţii s-a organizat ateliere şcoală în care ucenicii şi elevii lucrează cu cele mai complexe scule şi dispozitive. Totodată, fiecare muncitor, care se ocupă de pregătirea practică a unui ucenic sau elev al şcolii profesionale, îl ajută în folosirea corectă a utilajelor, îi destăinuie tainele meseriei, îi stimulează iniţiativele. Lunar, un „sfat al specialiştilor" analizează progresele înregistrate de ucenici şi elevi, activitatea de îndrumare şi control a celor ce se ocupă de instruirea lor. Strădaniile muncitorilor şi specialiştilor de la „Autobuzul" sînt încununate de succes. În timpul scurt care a trecut de la lansarea valoroasei iniţiative, panourile fruntaşilor în însuşirea meseriei citează numele a tot mai mulţi tineri care se străduiesc să stăpînească cît mai temeinic şi rapid meseria de constructor de maşini.

(Agerpres)

VIAŢA DE ORGANIZAŢIE

UTECIŞTII DIN AXINTELE

Ce s-a întîmplat în comună în primele trei săptămîni care au trecut de la plenara comitetului comunal al U. T. C.

A fost mai ales ore fierbinţi ale bătăliei pentru recoltă, concentrînd eforturile tinerilor ca pretutindeni la sate într-o unică încordare ale cărei imperative s-au exprimat pe scurt în ţelul unanim al strîngerii rapide fără pierderi a grîului. Într-un elan de muncă al tuturor, în ciuda multor zile de ploi la rînd, uteciştii, locuitorii comunei Axintele din judeţul Ilfov şi-au mobilizat perseverent resursele de energie pentru a raporta îndeplinirea unuia dintre cele mai însufleţitoare angajamente: încheierea în timp optim a lucrărilor de recoltare, predarea către stat a unor cantităţi suplimentare de produse agricole, printre altele 280 tone grîu în plus, de la cele trei cooperative agricole de producţie din comună. La Horia, s-a realizat o medie de peste 3 600 kg. grîu la hectar. Sensibil apropiate de această cotă, cu mult superioare producţiilor planificate, sînt şi rezultatele celor de la C.A.P. Pandurul şi C.A.P. Ialomiţa, toate împreună exprimînd împliniri de efort, garanţia concretă a îndeplinirii sarcinilor asumate.

Maria Marin

Viorica Miliţă

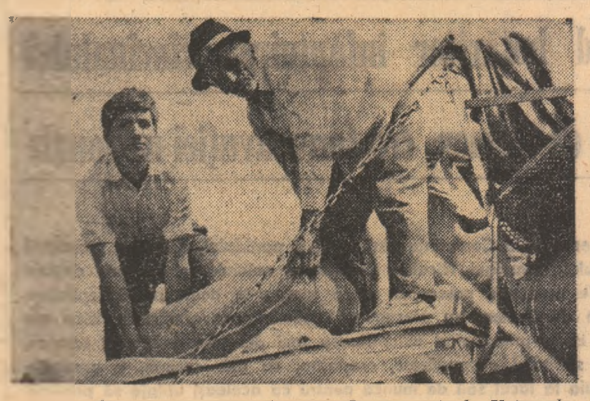

Amintire de vacanţă pentru Dumitru Stan, ucenic la Uzina de maşini electrice, care a participat la recoltarea grîului în cooperativă, pe aceeaşi combină cu unchiul său, Petre Stan

Tudorică Grigore

Rememorăm zilele trecute, împreună cu Constantin Isac, primarul comunei Axintele, secretar al comitetului comunal de partid, ţelurile angajamentului de depăşire a producţiei totale planificate, sarcinile recent suplimentate faţă de cotele propuse la începutul anului şi în răspunsul la chemarea consiliului popular al comunei Pechea — Galaţi: „Vom livra peste plan 280 tone grîu, 246 tone porumb boabe, 80 tone legume, 90 tone sfeclă de zahăr... şi aşa mai departe, pentru alte produse agricole". Se vorbise despre toate acestea şi nu numai despre ele, încă o dată, cu trei săptămîni în urmă, la plenara comitetului comunal U.T.C. Analizînd atunci munca membrilor comitetului, activitatea celor 18 organizaţii U.T.C. din comună, a celor 330 de uteciści, prin prisma documentelor recentei plenare, din iunie, a C.C. al U.T.C., se stabilise un bogat program de măsuri concrete, destinate să transpună în fapt spiritul de lucru şi sarcinile trasate cu privire la întărirea muncii politico-educative în rîndurile tineretului sătesc. Se viza pe această cale amplificarea contribuţiei acestuia la dezvoltarea agriculturii, a întregii vieţi economice şi social-spirituale a satelor comunei prin participarea dinamică, printr-o muncă de zi cu zi, evidenţiată în nivelul conştiinţei tinerilor.

— Ce a mai urmat după întîlnirea activului? I-am întrebat, deci, trei săptămîni mai tîrziu, pe secretarul comitetului comunal U.T.C., Eftimie Bogaciu.

— Ar fi multe de spus. Vă pot oferi, de exemplu, programul nostru de activităţi pentru acest trimestru, care a concretizat, cu termene şi responsabilităţi pentru fiecare membru al comitetului, majoritatea măsurilor adoptate atunci — ne-a răspuns. Fiecare organizaţie a avut adunare generală şi a stabilit activităţi proprii; pentru fiecare utecist perseverăm insistent în a-i încredinţa o misiune concretă, actualizată periodic în caietul de sarcini al secretarului. Hotărîrile noastre au început să se concretizeze în fapte, pretutindeni unde acţionează în aceste zile uteciştii, preocupările şi realizările fiecărei organizaţii pot confirma cele spuse de mine.

...Am urmat un asemenea îndemn.

FIECĂRUI UTECIST — O SARCINĂ CONCRETĂ

Unele măsuri i-au avut în vedere pe elevii aflaţi în vacanţă, urmărind antrenarea lor la munca în cooperative, la acţiunile edilitar-gospodăreşti şi la manifestările cultural-educative.

— Cum aţi procedat?

Printre altele am putut consemna la acest capitol alcătuirea unei evidenţe exacte, pe sate a celor 45 de elevi ai şcolilor profesionale şi liceelor sosiţi acasă din localităţile în care învaţă. Mulţi lucrează, fie alături de părinţi, de rude şi prieteni, în cooperative, fie la I.A.S. L-am cunoscut de pildă, pe ucenicul electrician, în vîrstă de 17 ani, Petre Stan, de la Uzina de maşini electrice din Bucureşti, alături de unchiul său, pe combină. Sînt apreciaţi pentru hărnicie şi alţii, Eugen Radu şi Marin Dragomir, de la Grupul şcolar „23 August", bunăoară. Maria Marin, elevă la Şcoala profesională I.O.R., îşi ajută tatăl, ca în fiecare vară, la gospodărirea magaziei de cereale a cooperativei, contrariată de faptul că Oprea Dică şi alţi băieţi zdraveni stau pe-acasă. „Voi discuta cu ei, mi-a fost trasată o asemenea sarcină, i-a replicat prietena sa, utecista Viorica Miliţă. Trebuie să-i convingem să vină la lucru."

— Dar cei de la şcolile generale?

Elevii din Frumuşica sînt primii care au participat la adunat spice şi la sfrînsul paielor. Totuşi numai ei la începu, deşi ar fi nevoie de mulţi, din fiecare sat, căci în unele lanuri ploile au culcat grîul şi pe alocuri după trecerea combinelor rămîneau sute de spice nestrînse. Aşa se face că s-a trecut la organizarea unor echipe de elevi, care să intervină în acest scop, planificînd acţiunea lor prin rotaţie, cel puţin de două ori pe săptămînă. Ei însuşi lucrător pe combină, învăţătorul suplinitor Octavian Puţaru a primit atunci ca utecist, împreună cu

Eftimie Bogaciu

locţiitorul secretarului comitetului comunal U.T.C., sarcina de a coordona această acţiune la nivelul comunei. Încheierea campaniei de recoltare la grîu a adus şi primele aprecieri despre îndeplinirea sarcinii respective, căreia acum cei doi se străduiesc să le alăture noi preocupări vizînd grădinile de legume.

MUNCA — PARTICIPARE ŞI RESPONSABILITATE

Alte ţeluri legate de participarea tinerilor la muncă enunţau în planul de măsuri necesitatea mobilizării forţelor pentru recoltatul grîului, pentru celelalte lucrări de sezon în legumicultură. „În fiecare din echipele constituite pe combine a fost repartizat şi un tînăr — spunea Mihai Gimfăleanu, secretarul organizaţiei U.T.C. de la C.A.P. Pandurul. Acum, la sfîrşitul campaniei, vom analiza eficienţa participării fiecărui utecist la muncă, discutînd şi despre specificul lucrărilor agricole din perioada următoare. Cei mai buni vor fi evidenţiaţi, se va scrie despre ei la gazetele „Tineretul şi producţia", înfiinţate nu demult.

În atenţia comitetului comunal au intrat, de asemenea, cei 5—6 tineri care nu lucrează nicăieri, trăind pe seama părinţilor. Pentru început, Alexandru Dincă şi ceilalţi sînt chemaţi la o discuţie despre concepţia lor de viaţă, despre datoria de a munci, unde vor participa membri ai comitetului comunal U.T.C., secretarul comitetului comunal de partid, ţărani cooperatori cu o bogată experienţă de viaţă, profesori.

„În prezent întreaga activitate educativă a organizaţiilor noastre U.T.C. o reconsiderăm prin prisma ţelurilor şi bogatelor învăţăminte conţinute în documentele Conferinţei Naţionale a partidului — arăta Eftimie Bogaciu, secretarul Comitetului comunal U.T.C. În domeniul educaţiei prin muncă, pentru muncă, privind normele comportării demne a tînărului în societatea noastră am reţinut nenumărate răspunderi pe care sîntem hotărîţi să le realizăm şi aici, după cerinţele şi posibilităţile comunei, ale organizaţiei noastre".

„NOI SUPRAFEŢE REDATE AGRICULTURII!"

Acest imperativ de lucru s-a materializat în angajamentul de a valorifica toate maidanele îmburuienate, cu bălării şi mărăcini, însămînţîndu-le cu porumb siloz. S-a fixat orientativ suprafaţa de 5 ha. Cu participarea tinerilor mecanizatori unele porţiuni, din vatra satelor, au şi fost arate şi semănate. Din fiecare birou al celor patru organizaţii U.T.C. de la cooperativele agricole de producţie, un membru răspunde special de această problemă, precum şi de identificarea unor noi suprafeţe folosibile, în jurul construcţiilor zootehnice sau dintre cele cu vii nerentabile.

Corelat acestor preocupări, organizaţiei U.T.C. de la C.A.P. Pandurul i s-a încredinţat sarcina de a îngriji Balta Brăţiei. La curăţirea şi întreţinerea a 300 ha de islaz s-au organizat ieşiri la muncă patriotică, în fiecare duminică. Pentru acestea şi pentru suprafeţele de păşune s-a trecut la încheierea de contracte cu consiliul popular comunal şi C.A.P.-uri, urmînd să intre integral în grija tineretului.

„Către toamnă mai ales, este nevoie de tineri şi pentru întreţinerea lucrărilor de desecări, prin decolmatarea canalelor. S-a cam pierdut din vedere acest aspect, totuşi e timp — arăta Constantin Isac, primarul comunei. Aproape 1 400 de ha le-am scos de sub apă în iarna şi primăvara trecută, avem acum pe ele porumb de 7—8 000 kg şi mai mult la hectar. Trebuie să preîntîmpinăm orice surprize să nu ne mai copleşească apele".

LARG TEREN DE AFIRMARE — ZOOTEHNIA

Obiectiv: „La C.A.P. Ialomiţa şi C.A.P. Pandurul, 10 tineri vor prelua 4 loturi de animale, pînă la 30 iulie. Cîte 3 tineri vor fi recomandaţi pînă la sfîrşitul anului pentru sectorul zootehnic, la cooperativele Horia şi Ialomiţa". Situaţia la 12 iulie: fraţii Manea au început să îngrijească două loturi de viţei; se ţine legătura cu alţi doi tineri care urmează să sosească curînd din armată şi au cerut comitetului U.T.C. să roage conducerea C.A.P. să le asigure reintrarea la lucru în zootehnie; va fi chemat în faţa biroului organizaţiei U.T.C. de la C.A.P Pandurul utecistul Alexandru Luca, care la primirea în organizaţie a promis că va lucra cu conştiinciozitate în zootehnie, la oi, unde fusese recomandat, dar a părăsit locul de muncă şi hoinăreşte fără treabă prin sat; la C.A.P. Horia, în adunarea generală a uteciştilor încă un tînăr a fost recomandat pentru sectorul zootehnic.

Mihai Gimfăleanu

Mai trebuie adăugat la acest capitol orientarea unor eforturi ale tinerilor către asigurarea furajelor pentru animale. Iată, aşadar, acţiuni devenite nu numai repere în programul de activităţi ci şi fapte din agenda acestei perioade, aşa cum le-au conceput iniţiatorii lor, uteciştii. „Am prevăzut sarcini pentru echipa de tineri — ne-a declarat Mihai Gimfăleanu — care să cosească din orezării, după ce se încheie acţiunea de ierbicidare. Vrem să asigurăm noi cel puţin 18 tone furaje. Vom strînge şi vom depozita în siloz o importantă cantitate de frunză de sfeclă de zahăr. De asemenea, pe cele 100 ha cu lucernă, vom strînge la coasa a III-a şi a IV-a tot ce rămîne după greblatul mecanic".

Este un mod de acţiune care, neîndoielnic, poate fi oricînd oferit ca exemplu de urmat.

TEL PERMANENT — PERFECŢIONAREA PROFESIONALĂ

În acest tur de orizont prin acţiunile „la zi" ale uteciştilor din Axintele, a-i pierde din vedere pe tinerii mecanizatori nu ar face decît să ingusteze cu mult sfera de preocupări şi de activitate educativă. Două împrejurări ne-au concentrat la un moment dat atenţia către ei. Prima: l-am cunoscut pe Tudorică Grigore, de două zile pe tractor, după absolvirea Şcolii de mecanizatori de la Urziceni. A doua: Petru Stroe, în vîrstă de 18 ani, îşi mărturisea pasiunea pentru tractoare şi maşini agricole, trebăluind alături de tatăl său, mecanizator cu o vechime de 18 ani în meserie.

Şi într-un caz şi în celălalt, cea dintîi întrebare pe care am pus-o a fost: Ce cadru asigură organizaţiile U.T.C. din staţiunea de mecanizare a agriculturii necesităţilor de perfecţionare profesională ale tineretului?

Dumitru Nae, secretar al organizaţiei U.T.C. de la S.M.A. Horia:

— Între altele, discutăm clar, deschis, mai întîi ce gînduri are fiecare proaspăt venit, dacă nu-l atrage altă localitate sau altă muncă. Îi explicăm că, într-adevăr e grea, dar şi frumoasă meseria noastră. Continuăm activitatea cercului de învăţarea conducerii tractorului, atît pentru elevi cît şi pentru tinerii din C.A.P. Se lucrează în colaborare la alcătuirea unei tematici pentru inovaţii şi raţionalizări. Acestea, spuse pe scurt.

Ştefan Neacşu, maistru mecanic agricol:

— Eu cred că cel mai potrivit prilej pentru îmbogăţirea cunoştinţelor profesionale este „Olimpiada mecanizatorului", acum în faza practică. La nevoie asigurînd asistenţa tehnică pentru remedierile pe loc în timpul lucrărilor agricole de sezon, acordăm şi consultaţii profesionale operative".

Florea Iureş, şeful secţiei de mecanizare nr. 2:

— Noi facem periodic discuţii profesionale, la fiecare început de campanie, iar la sfîrşitul celei în desfăşurare vom analiza metodic munca fiecărui tînăr, nu numai ca randament, dar şi în aspectele strict profesionale. Vorbind despre defecţiunile tipice şi cauzele lor extragem învăţămintele pentru viitor.

Nu sînt singurele puncte din agenda de lucru a tinerilor mecanizatori, după cum, sub aspectul perfecţionării cunoştinţelor profesionale, acestea nu epuizează preocupările curente ale comitetului comunal. Într-adevăr, două schimburi de experienţă au intrat în faza organizatorică — unul pentru cei din legumicultură, celălalt pentru lucrătorii din sectorul zootehnic. La fel, începe să funcţioneze activ „Agroclubul", care şi-a fixat, alături de sprijinirea organizării cursurilor de propagandă şi instruire profesională, iniţierea unei dezbateri la care să participe specialişti, cercetători de la Fundulea, despre „Cultura porumbului în condiţiile unui sol cu umiditate maximă".

*

De bună seamă, itinerarul nostru în relevarea experienţei celor trei săptămîni de lucru la Axintele s-ar îmbogăţi cu alte acţiuni, unele îndeplinite, altele în curs de realizare, pe traiectul unei perioade mai mari de timp — în domeniul cultural-educativ, turistic, sportiv, referitor la acţiuni de muncă patriotică şi altele. Dar, chiar şi fără a epuiza relatarea despre ceea ce s-a întreprins pînă acum, faptele amintite pun în evidenţă un stil de lucru caracterizat prin străduinţa de a transpune imediat în practică hotărîrile, prin acţiunea organizatorică operativă şi de coordonare activă în toate domeniile vieţii de organizaţie. Însuşi modul operativ în care s-a trecut zilele acestea la studierea documentelor Conferinţei Naţionale a partidului, la îmbogăţirea pe baza lor a programelor de activităţi curente ale fiecărei organizaţii demonstrează că în comuna Axintele a fost sesizată şi este de pe acum mai bine folosită acea „cheie" de activizare a tuturor cadrelor organizaţiei, a organizaţiilor U.T.C. Comitetul comunal U.T.C. evidenţiază un efort permanent de a-şi exercita atribuţiile şi rolul ca un organism al acţiunii directe, în terenul celor mai stringente cerinţe.

ION TRONAC
Foto: AL. PRUNDEANU

AM AFLAT PENTRU DVS.

În primele locuri din Europa

Potrivit unui studiu efectuat de Academia de Studii Economice, ţara noastră a înregistrat în ultimele două decenii, ca urmare a creşterii nivelului general de trai al populaţiei, o prelungire a duratei medii de viaţă care se apropie de 70 de ani, faţă de 42 de ani în 1932. Această vîrstă situează România în rîndul ţărilor celor mai avansate din Europa din acest punct de vedere. Concomitent cu evoluţia pozitivă a duratei medii a vieţii, s-a constatat o dezvoltare a consumului de alimente conservate şi extractive concentrate (grăsimi, zahăr etc.) care conţin maximum de energie calorică, pe maximum de volum.

„Verfix"-ul din Dărmăneşti

Prof. Alexandru Ardeleanu, de la Şcoala generală nr. 1 din Dărmăneşti, a conceput şi realizat o instalaţie electrică complexă pentru uz didactic, denumită „Verfix-304". Instalaţia permite verificarea simultană şi fixarea cunoştinţelor la o clasă cu 40 de elevi, într-un timp foarte scurt, profesorului rămînîndu-i astfel mai multe minute pentru predare.

Cel mai vechi pod

Cel mai vechi pod rutier din Europa se află lîngă Baia de Aramă. Exista cu mult înainte ca armatele lui Traian să păşească peste el, în marşul lor spre inima Daciei. Podul de la Baia de Aramă nu este o construcţie obişnuită. Pare ciudat, dar mîna omenească n-are nici un amestec în făurirea lui. Arcul de piatră, suspendat peste albia lată a unui pîrîu, a fost dăltuit de ape. Podul, relicvă a unui tavan de grotă prăbuşită cîndva, este lung de 61 de metri şi are o lăţime de 13—17 metri, fiind perfect circulabil.

Vîrsta unui judeţ

Unul dintre cele mai vechi judeţe ale ţării, a cărui delimitare administrativă a supravieţuit veacurilor, este Mehedinţi. El a luat fiinţă în 1483 şi a avut printre oamenii de seamă care au condus treburile obştei şi pe Mihai Viteazul. Capitala judeţului s-a aflat la Cerneţi, pînă în 1841, cînd reşedinţa s-a mutat la Turnu Severin.

Dacii siderurgişti

În cetăţuia dacică de la Răcătău, judeţul Bacău, cunoscută în descrierile lui Ptolemaius sub numele de Tamasidava, au fost descoperite peste 100 de vetre de foc, pe care se oficiau ritualuri legate de cultul lui Zamolxes. Interiorul acestor vetre avea să ofere arheologilor una dintre cele mai mari surprize. Ei au găsit numeroase creuzete din lut, a căror formă aminteşte pe aceea a oalelor din turnătoriile metalurgice de astăzi. În care dacii topeau minereuri de fier, bronz, argint şi aur. Din metalele obţinute erau prelucrate apoi diferite obiecte, cu un mare rafinament artistic.

Urmele mării din Munţii Apuseni

În perimetrul comunei Vidra, judeţul Alba, se găseşte una dintre cele mai ample zone fosilifere din ţara noastră, denumită „Dealul cu melci". Localnicii au numit astfel povîrnişul datorită faptului că roca lui păstrează rămăşiţe a milioane de melci care au trăit cu milioane de ani în urmă în apele calde ale unei mări ce acoperea regiunea Apusenilor de azi.

O peşteră unică

Peştera Luanei, din Masivul Călimani, este unică în felul ei în lume. Stalactitele şi stalagmitele sale sînt constituite nu din calcar, ci din limonit, fapt care conferă locului o frumuseţe neasemuită. Pe versanţii şi văile Călimanilor cresc cîteva plante unice în această zonă. Este vorba de Rhododendron Katschy (Smirdarul) şi Veronica Fruticans, nesemnalate încă în lucrările de specialitate, precum şi de Pinus Cembra, relict glaciar foarte rar întîlnit în flora ţării

(Agerpres)

CARTEA

(Urmare din pag. I)

dor să aud că un scriitor român de astăzi este unul dintre marii specialişti în... ce să spun, în problema organizării spaţiului industrial sau a circulaţiei capitalului. Cel mai citit autor de astăzi nu este vreun autor de „romanţuri" sau alte abţibilduri, ci Lenin, comentatorul riguros al fenomenului politic, social şi economic al secolului.

Expresia livrescă a cîştigat astăzi în precizie şi în acurateţe. Ficţiunea vagă a pierdut probabil substanţă în conştiinţa, în psihologia omului contemporan. John Kenneth Galbraith este autor de best-sellers, cărţile lui de economie politică se vînd mai bine decît ultimul roman la modă, şi nu întîmplător. Omul vrea să cunoască realitatea în mod direct, fără artificii prea numeroase, să o poată raţionaliza şi să-i găsească soluţii. Cartea de literatură se supune ea însăşi acestui proces şi unii dintre marii scriitori contemporani îşi compun cărţile în numele unor experienţe proprii, cufundîndu-se în realitatea cea mai particulară. Cărţile lor nu mai sînt universuri închise, contemplate de cititor dinafară, cu admiraţie pentru puterea de creaţie a autorului, ci terenul unui dialog, al unui contact, solul vertijului contemporan, creator de întrebări şi de răspunsuri mai mult sau mai puţin adecvate. Literatura devine document şi prin aceasta aş vrea să spun că nu este tot una cu literatura-document. Ea se naşte din necesitatea de a comunica şi în constituţia ei sînt implicaţi amîndoi participanţii la dialog, atît scriitorul, cît şi cititorul. Am văzut cărţi care erau compuse din schimburi de scrisori, dar nu din domeniul ficţiunii, ci reale, scrise sub imperativul nevoii de a spune ceva, nu de a publica. Cartea nu mai ilustrează, ci este, fiinţează, ca o formă de viaţă. Este singura ei soluţie pentru a supravieţui.

„ANUL ACESTA, VALOAREA FONDURILOR FIXE DIN SFERA PRODUCTIVĂ SE RIDICĂ LA CIRCA 610 MILIARDE LEI, DIN CARE APROAPE TREI PĂTRIMI SÎNT CAPACITĂȚI PUSE ÎN FUNCȚIUNE ÎN ULTIMII 10 ANI, DECI CU UN GRAD DE TEHNICITATE SUPERIOR. TOTODATĂ, PENTRU PERIOADA 1973–1975 SE PREVEDE PUNEREA ÎN FUNCȚIUNE A UNUI MARE NUMĂR DE NOI CAPACITĂȚI PRODUCTIVE, DIN CARE PESTE 1 000 ÎN INDUSTRIE. DECI, DACĂ AVEM ÎN VEDERE ACEST POTENȚIAL DE MARI PROPORȚII, AFLAT ÎN CONTINUĂ DEZVOLTARE ȘI MODERNIZARE, PUTEM APRECIA CĂ EXISTĂ POSIBILITĂȚI REALE PENTRU A ÎNDEPLINI ANGAJAMENTELE ASUMATE, PENTRU A OBȚINE O CREȘTERE MAI PUTERNICĂ A PRODUCȚIEI ȘI PRODUCTIVITĂȚII MUNCII, RIDICAREA EFICIENȚEI ACTIVITĂȚII ECONOMICE, DEZVOLTAREA MAI ACCELERATĂ A ECONOMIEI NAȚIONALE".

NICOLAE CEAUȘESCU

Să cunoaștem, să aplicăm — **IDEILE CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI**

TINERE, CÎT PRODUCE MAȘINA LA CARE LUCREZI?

Dincolo de parametrii tehnici

— Cum, adică, mai mult decît „poate" mașina? Ce trebuie să înțelegem?

— Simplu. Orice mașină își are parametrii ei, deci o limită maximă a capacității — ne explică inginerul Vladimir Schafer, secretarul comitetului U.T.C. de la Uzina de reparații auto Cîmpina. Noi am demonstrat însă că această limită poate fi în multe cazuri „forțată", obligînd mașina să producă mai mult decît prevăzuse proiectantul și constructorul ei.

Pentru ca totul să fie mai convingător, sîntem invitați în secția strungărie. Aici, însoțitorul nostru se oprește lîngă o mașină veche care contrastează, evident, cu cele moderne din jur.

— Îi „sunase de mult ceasul", zice inginerul Schafer. Cineva de la noi, aflat în delegație la Uzina mecanică din Baia Mare, se nimerise s-o vadă. Tocmai atunci mașina cu pricina urma să fie trimisă la fiare vechi. „N-o topiți — le-a spus el — avem noi nevoie de ea". Am adus-o aici. Și acum, uite ce randament dă în urma unei simple adaptări.

Pentru îmbunătățirea productivității muncii la o anumită operație, tehnologii uzinei din Cîmpina au conceput o nouă tehnologie ce înlocuia un procedeu vechi cu altul mai modern. Așa s-a născut ideea broșării fuzetelor de la butucul roții din spate a autocamioanelor „Tatra". Mașina de la Baia Mare avea să fie echipată cu un dispozitiv ingenios pentru execuția broșării, așa cum intenționau tehnologii. Rezultatul este spectaculos. Înainte, în opt ore se făceau șase butuci. Acum, în același timp, se execută 80 de bucăți. Productivitatea muncii a crescut corespunzător.

— Dar, cum cu o floare — o să spuneți — nu se face primăvară, haideți să mai vedeți încă ceva.

De data aceasta, invitația ne vine din partea maistrului principal, Gheorghe Dumitrache. O altă mașină a fost prevăzută cu un dispozitiv pentru descojit ferodouri de pe saboți.

— Înainte, ne spune tovarășul maistru, demontarea se făcea cu ciocanul. Dispozitivul nostru a înlăturat efortul fizic, înlocuiește patru muncitori, deci productivitatea sporește de tot atîtea ori.

La Uzina de mecanică fină din Sinaia există aceeași părere despre limitele mașinilor. Chiar și cele mai noi și mai moderne pot fi obligate să producă mai mult și mai bine. Notăm, în secția prelucrări mecanice, dinamica producției de piese, în opt ore, realizată de utecistul Gheorghe Mușa:

1970 — 1 000.
1971 — 1 300.
1972 — 1 700.

— Care este explicația progresiei?

— Acest dispozitiv — ne arată tînărul rectificator. Cu ajutorul lui scot și introduc foarte repede piesele în mașină. Înainte mă foloseam de un cîrlig incomod.

Dar din păcate cîrligul n-a dispărut din secție. Alături, la un pas depărtare, lucrează utecistul Florin Stanciu. Deși la fel de bine pregătit, la fel de conștiincios, el produce, în opt ore, cu 4—5 sute de piese mai puțin.

— Cauza?

— Caraghiosul acesta de cîrlig, mărturisește el. Dacă aș avea și pe mașina mea un dispozitiv cum are Mușa, ar fi altceva.

Oricît de surprinzător ar părea, cu toată eficiența acestei inovații, ea n-a fost multiplicată și adaptată și pe alte mașini care prelucrează aceleași piese. Explicația pe care o primim: Uzina nu are capacitatea necesară să le execute.

— Ce ați zice dacă tinerii din secție ar lua inițiativa să facă ei aceste dispozitive după orele de program? I-am întrebat pe tov. Mihai Velișcu — locțiitorul secretarului U.T.C. pe uzină.

— Nu-i deloc greu.

Hotărîrea — în urma discuției cu un grup de tineri — a fost luată pe loc. Ei s-au angajat ca într-o lună de zile să echipeze alte 3 mașini cu asemenea dispozitive. Adică să oblige cele trei mașini să-și sporească fiecare randamentul cu 4—5 sute de piese.

Inovatorul a rămas anonim

— Dumneavoastră știți cine a descoperit „Ciuperca"?

După o clipă de gîndire, interlocutorul nostru ne răspunde cu părere de rău:

— Nu, nu știu. A apărut așa, dintr-o dată. Azi pe un strung, mîine pe altul.

Și, într-adevăr, nimeni din secția prelucrări mecanice a uzinei de reparații nu poate preciza cine este autorul „ciupercii". Inovatorul a rămas anonim de la început. I-a venit ideea, a împărtășit-o și altora, apoi s-a generalizat dintr-o dată. Acum toate strungurile au fost echipate cu sistemul de prindere denumit „ciupercă". Dar despre ce este vorba? Ne explică utecistul Constantin Ungureanu.

— Pînă mai ieri, pentru prinderea pieselor în vederea prelucrării, era necesar să oprim mașina și să strîngem reperul în universal. Se pierdeau minute prețioase. Cineva s-a gîndit, probabil destul de mult, cum să facă să salveze aceste minute. A izbutit concepînd dispozitivul respectiv.

— Și care este cîștigul?

— Două minute pentru fiecare piesă, în medie o mie pe zi.

Tinerii de la „Hidromecanica" își au și ei „ciupercile" lor. Facem cunoștință cu Szabo Ștefan, din secția transmisie hidraulică, despre care maistrul Constantin Ruxandra și ceilalți muncitori spun că este cel mai vrednic utecist din acest compartiment de fabricație.

— După numai doi ani de la terminarea școlii și-a cucerit deja un astfel de prestigiu?

— Nu-i prea devreme — spune maistrul său — cînd disciplina și pasiunea pentru muncă în așa fel ca să pot executat cu el toate operațiile. Și am reușit. Am cîștigat nu numai 45 de minute de muncă efectivă dar și o economie de două cuțite.

Idei interesante, extrem de valoroase. Dar valoarea lor crește proporțional cu generalizarea lor, pentru ca performanțele unuia să devină norme posibile pentru toți. Așadar, cum și cine generalizează metodele bune, eficiente de muncă în uzinele în care apar?

— Noi ne-am făcut o practică în stilul nostru de muncă, ne mărturisește inginerul Schafer, de-a organiza întîlniri regulate cu tinerii și tehnologii pentru explicarea metodelor noi, îmbunătățirile introduse în procesul de producție. Sînt un fel de cursuri scurte de însușire a noutăților tehnice, a experienței celor mai valoroși muncitori. De aceea, de la apariția unei inovații și pînă la difuzarea ei la toate locurile de muncă, unde se pretează, trece un timp minim.

Popularizarea celor mai buni tineri, a procedeelor lor de muncă și de organizare a activității, este o preocupare de prim ordin și în organizația U.T.C. de la „Hidromecanica".

— Adunările generale U.T.C. au devenit, la noi, ne spune inginerul Ion Mihai secretarul comitetului pe uzină, autentice tribune ale împărtășirii experienței valoroase a fruntașilor, pretextul stimulărilor morale ale tinerilor cu cele mai bune rezultate pe linia îngrijirii mașinilor și sculelor și obținerea unor randamente superioare.

20 de oameni la 40 de mașini

— La urma urmei — consideră inginerul Gheorghe Alexe, șeful secției prelucrări mecanice a uzinei din Sinaia — scopul folosirii intensive a mijloacelor de producție este obținerea unei producții mai mari, cu cheltuieli materiale mai mici. Noi am adoptat vreo zece mașini pentru a lucra operații la producția de serie — mai potrivite pentru astfel de lucrări — eliberînd tot atîtea mașini, mult mai necesare în alte secții ale uzinei. Știți ce calități formate încă din școală.

În acțiunea de economisire a sculelor, sub lozinca: „Întregul spor de producție pe acest an să fie realizat cu scule economisite", lansată de colectivul uzinei încă înainte de Conferința Națională, toți muncitorii sînt antrenați în căutarea celor mai eficiente metode de muncă pentru creșterea durabilității sculelor, pentru creșterea randamentului mașinilor. Una dintre cele mai interesante idei a avut-o, se pare, utecistul Szabo. Pentru prelucrarea bucșelor pe strung el trebuia să folosească, conform tehnologiei, trei cuțite de trei feluri. Aceasta îl obliga să oprească de tot atîtea ori mașina, pentru schimbarea sculei.

— Am calculat risipa de timp — ne spune el — și cît credeți că pierdem pe zi? Cam 45 de minute. Am modificat un cuțit cu care s-a soldat această redistribuire și adaptare? Productivitatea muncii crește în secția noastră cu 3 000 lei pe muncitor.

Dar nici aceasta n-a fost o măsură izolată. Oamenii din secție ne aduc mult mai multe exemple. Pînă nu demult, strunjirea pulverizatoarelor se făcea pe un strung monooperație, apoi piesa trecea pe o mașină de rectificat. Deci lucrau la ea doi muncitori. Prin adaptarea unui strung automat, care execută complet această piesă, a fost posibil ca un om să deservească încă o mașină. Se cîștigă 800 ore-om pe lună sau 150 000 lei economii pe an.

— Mai puteți nota încă un procedeu pus la punct în uzina noastră — ne îndeamnă inginerul Gheorghe Ceapă, din serviciul tehnologic. Imperecherea directă a pulverizatorului, deci execuția concomitentă a mai multor operații, ne permite economisirea a nu mai puțin de 8 000 ore-om pe lună sau, ca să repetăm calculul de mai înainte, circa 1,5 milioane lei anual.

— Cui aparține perfecționarea procedeului?

— Aș putea spune că întregului colectiv. În principal, s-au ocupat de el maiștrii Ion Dinu, Vasile Peticilă și Ion Ivănoiu.

Prin însușirea noilor procedee, prin reamplasarea unor mașini, prin mai buna amenajare și organizare a locurilor de muncă a fost posibil ca în prezent peste 20 de muncitori să deservească fiecare cîte 2—3 mașini. Cu aceleași utilaje, cu aceeași capacitate, Uzina de mecanică fină realizează anul acesta o producție cu 10—50 la sută mai mare față de anul trecut.

Preocuparea pentru economisirea forței de muncă, pentru creșterea randamentului mașinilor și a productivității muncii este deosebit de susținută și în celelalte uzine, în toate secțiile unde am realizat ancheta.

— Numai printr-o simplă schimbare de tehnologie — ne argumentează Vladimir Gnasenko, inginer șef al „Hidromecanicii", adică prin trecerea axelor canelate pe o mașină specială de frezat caneluri, am eliberat două mașini de rectificat.

Dar buna gospodărire a utilajelor nu se rezumă la atît. Tot în uzina brașoveană ni se demonstrează că uneori, deși merg în plin, multe mașini macină în gol.

— Pînă nu demult — continuă inginerul șef — primeam bucșele flotante de la Uzina „23 August" din București. Noi urma să le prelucrăm pe două strunguri. Pe lîngă faptul că aveau un adaus de prelucrare foarte mare, aproape 90 la sută dintre ele prezentau vicii ascunse, deci cădeau ca rebuturi. Toată manopera noastră se irosea.

Neavînd încotro, specialiștii uzinei au fost nevoiți să-și asimileze ei bucșele cu pricina, să renunțe la colaborarea cu turnătoria uzinei bucureștene pentru aceste repere. Satisfacția este deplină. La „Hidromecanica" nu se înregistrează nici un rebut la turnarea bucșelor, iar mașinile care le prelucrează ating într-adevăr randamentul optim dorit.

— După terminarea școlarizării — ne mărturisește Nicolae Cepoi — am fost trecut direct în acord. Așa am cerut eu. Mi se părea că nu am nevoie de respectiva lună în regie.

— Și din prima lună, adaugă maistrul Constantin Ruxandra, și-a înscris numele în „plutonul fruntașilor".

Cei trei muncitori uteciști, asupra cărora ne-am oprit atenția au mai multe puncte comune: toți sînt începători în ale meseriei, toți reușesc o performanță demnă de invidiat — înscrierea chiar de la debutul profesional în rindurile muncitorilor de nădejde ai secțiilor în care lucrează, muncitori cărora poți să le încredințezi orice utilaj, sigur fiind că acesta va fi folosit așa cum trebuie. Și un ultim element comun: de fiecare dintre ei se ocupă îndeaproape un alt muncitor cu experiență, sprijinul căruia devine, zi de zi, un îndreptar prețios în citirea abecedarului profesional. Dacă însă la Uzina mecanică Sinaia și „Hidromecanica" Brașov preocupările în această direcție au devenit lucruri obișnuite — fiecare nou angajat bucurîndu-se de acest regim — la Uzina de reparații auto Cîmpina doar două muncitoare — Elena Barbu și Venița Viorica — din cele 8 venite de curînd în strungărie, au avut pînă acum „șansa" de a primi o mînă de ajutor. Urmarea, previzibilă de altfel, nu se lasă așteptată. Mașinile-unelte ce le sînt încredințate merg cu „hopuri", tinerele muncitoare, cu excepția celor două, sînt sub normă. Scuza acestei stări de fapt: „experimentăm doar sistemul de întrajutorare, dar în viitor intenționăm să-l generalizăm", se vede prea bine, este facilă. Păcat! Este o situație pe care nu ne-am fi așteptat să o întîlnim în acest perimetru productiv unde, ce-i drept, ne-au fost oferite atîtea alte exemple care atestă fără echivoc că relația om-mașină nu este lăsată la voia întîmplării. Așadar, îndemnul din subtitlu ni se pare demn de a fi luat în serios, chiar dacă este vorba de un atelier, chiar dacă numărul tinerilor sub normă este doar 6. Întrucît, să nu uităm, cele 6 fete lucrează pe 6 strunguri, cele 6 strunguri trebuie să producă și ele la fel de mult ca și celelalte, 10 procente sub normă se înmulțesc tot cu 6, astfel în fiecare zi, realizările se diminuează corespunzător. Și zilele se adună.

Constantin Ungureanu *(dreapta)*, Petre Cimpoiașu — *în competiție permanentă. Rezultatul? Ambii „smulg" mașinilor lor o producție cu 15—30 la sută peste norma planificată*

Fotografii de GH. CUCU

Și acum, să apelăm la rigla de calcul

— Așadar, tovarășe director, documentarea noastră în secții este încheiată. Acum știm. Ne-am convins la fața locului că, într-adevăr, uteciștii, ceilalți muncitorii nu consideră intensiva folosire a utilajelor o lozincă formală, afișată vizibil, dar mai mult sau mai puțin abstractă, mai mult sau mai puțin apropiată de preocupările lor, ci o coordonată firească a muncii de fiecare zi, o îndatorire profesională de la care nu poți, nu ai dreptul să faci excepție. Am notat, de asemenea, ori de cîte ori interlocutorii noștri ni le-au furnizat, cifre, proporții care măsoară riguros randamentul productiv al fiecăruia. Nu putem face însă adunarea. Cu alte cuvinte, ne lipsesc, nici n-ar fi fost posibil să le acumulăm atît de repede, elementele pentru dimensionarea sintetică a rezultatelor globale, preocupările vizînd tema în discuție a întregului colectiv. Poate ne ajutați dv.

— Iată o primă cifră globală: 5 728 000 lei — ne răspunde prompt, tovarășul inginer Viorel Metea, directorul Uzinei „Hidromecanica". Ce reprezintă ea? Eficiența economică a materializării pînă la ora actuală a măsurilor prevăzute în planul M.T.O. pe 1972. Notați, vă rog, că această sumă este cu aproape un milion lei mai mare decît efectul scontat inițial. Notați, de asemenea, că nu este singurul caz în care previziunile inițiale au fost depășite ulterior. Pînă la 19 iulie, de pildă, ne angajasem să executăm peste plan 2 convertizoare hidraulice, 12 compresoare, 20 suflante de aer. Am realizat însă 3 convertizoare, 16 compresoare, și 34 suflante. Pe ce utilaje? Pe acelea pe care le avem. Numai că, le-am „determinat" să producă mai mult. Noi însă tot nu sîntem mulțumiți. Și iar mă veți întreba: de unde ați avut voi sculele și dispozitivele necesare? Și eu vă răspund: apropo de inițiativa privind economisirea sculelor. Știți care este dinamica consumului de scule în ultimii trei ani? Nu o știți, așa că o să precizez tot eu: în 1970 cheltuiam la 1 000 lei producție marfă 26,7 lei pentru S.D.V. Era mult. Să coborîm ștacheta! Și am coborît-o. Așa încît în 1971 cheltuielile au scăzut doar la 18,4 lei. Am zis „doar"! Dar am greșit. Tot era mult. Limita minimă? Nici vorba! Nici 16 lei cît am realizat în cele 7 luni de pînă acum nu este limita minimă. Dacă veți mai veni pe la noi după încă un timp, o să aflați alte noutăți.

La Uzina de reparații auto Cîmpina, tovarășul inginer șef Ioan Aldescu ne propune, cum e și firesc de altfel, alt etalon de măsură.

— Știți, cumva, cîte zile trebuia să staționeze la noi în 1970 un autocamion „Carpați" pînă să-l „însănătoșim" și să-i dăm „liberă trecere" pe magistralele rutiere ale țării? 18 zile. Adică peste două săptămîni. Mult. Mult prea mult. Așa că în 1971 i-am mai scurtat „tratamentul" fără concesii la calitatea reparațiilor. Dimpotrivă. Perioada de reparații mai avea destule „puncte moarte", destule utilaje erau folosite doar cînd și cînd. Am mai „umblat" deci și la acest capitol. Acum, 12 zile ne sînt suficiente pentru repararea capitală a unui autocamion. Cu 3 zile mai puțin, deci. 3 zile, un timp aparent scurt, dar care raportat la numărul de autocamioane ce vin și pleacă în, și din uzină înseamnă sute de mii tone de mărfuri transportate mai repede la destinație. Cît despre trecerea la programul de trei schimburi a tuturor strungarilor, măsura ne-a dat posibilitatea în acest an să asimilăm și să trecem pe producție 250 repere pentru autocamioane Diesel, ceea ce în bani face, nici mai mult nici mai puțin, 1,5 milioane lei valută economisiți.

Am putea să punem punct aici. Nu înainte însă de a da cuvîntul și tovarășului Mihai Velșicu, locțiitorul secretarului U.T.C. de la Uzina mecanică fină din Sinaia, care a ținut și el că uzînd de limbajul succint al cifrelor, să ne ofere o sinteză concludentă asupra realizărilor obținute atunci cînd se văd simțite preocupările pentru ca fiecare utilaj, fiecare mașină să producă nu oricum, nu oricît, ci cît se poate mai mult.

— Fiecare procent de majorare a indicelui de folosire a utilajelor din dotare, relevă interlocutorul nostru, înseamnă, aici la noi, o producție în valoare de milioane lei. Lucru evidențiat pregnant de faptul că pînă în această zi, la o creștere de 2 procente față de 1971 a indicelui despre care vorbesc, îi corespund 7 860 000 lei producție globală. Reținînd această sumă, nu este greu de calculat sporul productiv ce va fi înregistrat în 1973 cînd, după cum ne-am propus, vom atinge o depășire a indicelui de utilizare a mașinilor, față de 1972, de 5 la sută.

ROMULUS LAL
GHEORGHE GHIDRIGAN

Fiecare tînăr din Uzina „Hidromecanica" se simte angajat în acțiunea: „Realizarea întregului spor de producție cu scule economisite"

FAPTE DIN MAREA ÎNTRECERE

● **Siderurgiștii reșițeni realizează:**

ZILNIC, 100 DE TONE FONTĂ ȘI 100 DE TONE OȚEL PESTE PLAN

La Combinatul siderurgic Reșița, unde în zilele Conferinței Naționale a partidului au fost obținute adevărate recorduri de producție, utilizarea agregatelor de elaborare a metalului, la nivelul cel mai ridicat a devenit etalonul hărniciei și priceperii tuturor siderurgiștilor reșițeni. Pe această cale, furnaliștii și oțelarii, care au asigurat funcționarea furnalelor și cuptoarelor la un regim termic superior, folosesc experiența acumulată și elaborează acum în medie, pe zi, cîte 100 tone fontă și tot atîtea tone de oțel în plus față de prevederile planului. Sporuri însemnate de producție sînt consemnate și în secțiile de laminare, care în această lună au livrat zilnic, suplimentar, în medie peste 30 tone laminate finite.

● **La Electroputere Craiova:**

NOI PRODUSE OMOLOGATE CU „FOARTE BINE" PENTRU CONCEPȚIE ȘI EXECUȚIE

La uzinele Electroputere au fost asimilate în fabricație un tip de transformator electric de 250 M.V.A. pentru echiparea centralelor de mare capacitate, blocul redresor al locomotivei electrice de 5 100 K.W. și primele exemplare ale seriei unitare de motoare electrice, cu puteri pînă la 1 000 K.W., toate primind la omologare calificativul foarte bine pentru concepție și calitatea execuției.

(Agerpres)

UN FORUM AL RESPONSABILITĂȚII MUNCITOREȘTI

(Urmare din pag. I)

trebuie să crească prin intensificarea efortului fizic, ci prin organizarea mai bună a producției, prin adoptarea unor tehnologii de lucru avansate, prin valorificarea superioară a inteligenței tehnice. Privind lucrurile prin această prismă, pînă la sfîrșitul anului ne-am propus să extindem utilizarea panourilor mari prefabricate și a procedeului glisării, să asigurăm mecanizarea unor operații complexe și dificile, cum este tencuitul, pentru a depăși productivitatea planificată cu 1,5 la sută.

— În raport s-a insistat asupra necesității economisirii materiilor prime și materialelor. Ce aveți de spus la acest capitol din punctul de vedere al constructorului?

— În cadrul dezbaterilor vom acorda o atenție deosebită problemei gospodăririi mai bune a materialelor. În dorea de seamă vor fi înfățișate și constatările unei comisii, constituite la inițiativa comitetului de partid, care urmărește modul în care sînt gospodărite materialele pe șantierul nostru. Pînă la sfîrșitul anului ne-am angajat să economisim 200 000 bucăți cărămidă, 35 tone oțel-beton, 70 m.c. cherestea și material lemnos etc. Considerăm că acest angajament este perfect realizabil pentru ca în paralel cu lichidarea fenomenului de degradare a materialelor avem la îndemînă și o altă posibilitate de economisire, evidențiată pregnant la conferință. Colaborarea mai eficientă cu proiectantul pentru adoptarea celei mai bune soluții constructive. Aș da un singur exemplu: Canalul de la Centrala de termoficare Progresul, a avut ca proiect un traseu foarte întortochiat. În urma unui studiu făcut de către mai mulți ingineri ai șantierului s-a ajuns la concluzia că el poate fi mult scurtat. În acest fel am economisit 200 m liniari țeavă, o importantă cantitate de beton și alte materiale. Modificări similare vom mai adopta la construcția casei de cultură și a magazinului Universal.

În spiritul realității

Legendele sînt nu o dată contrazise de fapte. Despre creatori în general, dar mai ales despre scriitori, și nu mai puțin despre pictori sau actori s-a spus adesea că sînt — expresie plastică dar fără menajamente — „cu capul în nori". Cu alte cuvinte potrivit unei false opinii, dar nu mai puțin reală de-a lungul timpurilor, ei ar fi la mare distanță de lucrurile pămîntești, indiferenți la ceea ce se petrece în jurul lor, ignoranți ai realităților. Faptele însă dezic cum am mai spus legenda. Pictorul N. Grigorescu participa la războiul de independență din 1877 înarmat doar cu un bloc de schițe și cu un cărbune pentru desen. Este asta oare abstragere din realități? Războiul pentru independență însemna cel mai mare eveniment pentru poporul român în acel moment. Nu mai are rost să pomenim cîți scriitori români au făcut primul război mondial în primele linii. Cărțile unora dintre ei o atestă cu prisosință. Realitatea războiului, infinitatea lui de fapte lipsite de logică, au devenit material de creație în opere care au dat un sens și o interpretare evenimentului. Fuga de realitate a scriitorului, a artistului este în genere o legendă. Războiul antifascist spaniol a polarizat atenția întregii lumi. Intelectuali din întreaga Europă s-au îndreptat către antifascista Spanie pentru a lupta alături de republicani. Operatori de film au lucrat în primele linii pentru a imortaliza eroica luptă a poporului spaniol. Scriitori care aveau să scrie apoi romane celebre despre bătălia poporului spaniol au trecut prin șanțurile de apărare ale republicanilor. Sînt doar puține exemple pentru a arăta că fuga de realitate a creatorului, a scriitorului este de cele mai multe ori o vorbă goală. Acolo unde sînt evenimente, acolo pulsează și inima celui ce creează. Recenta Conferință Națională a P.C.R. a pus în fața comuniștilor și a întregului popor român prolectul unei activități de covîrșitoare importanță pentru viitorul națiunii române. Ecourile acestui eveniment de o excepțională însemnătate în viața poporului român sînt vii, preocupă întreaga societate. Deși nu-și propune ca temă literatura, filmul, artele plastice ori teatru, textul cuvîntării ținute de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a P.C.R. se adresează nemijlocit creatorilor din întreaga țară. În centrul sarcinilor stabilite „se află omul, făurirea omului înaintat, înarmat cu cele mai noi cuceriri ale științei și culturii, a omului societății celei mai drepte și umane — societatea socialistă multilateral dezvoltată, societatea comunistă". Preocuparea pentru om este proprie creatorului, indiferent de instrumentele cu ajutorul cărora se exprimă.

Cum poate contribui literatura și arta la „făurirea omului înaintat" despre care ne vorbesc documentele Conferinței Naționale a P.C.R.? Desigur cu mijloacele specifice literaturii și artei. Dar cum anume? Recentele documente politice deschid perspective noi în fața celor ce meditează la destinul omului de pe aceste pămînturi. În ce măsură poate contribui scriitorul, prozatorul, actorul, muzicianul, la „prefigurarea viitorului"? Multe răspunsuri în schema lor logică sînt previzibile. Dar este interesant de văzut cu cîte variante și nuanțe se poate încărca această schelărie inevitabilă a răspunsurilor, felul diferit cum înțelege fiecare personalitate artistică aceste documente, rezonanțele speciale pe care ele le pot avea de la un creator la altul.

Numărul întrebărilor fertile pe care Documentele conferinței le pun explicit sau implicit creatorilor, oamenilor de cultură este foarte mare. Problemele asupra cărora fiecare creator este chemat să mediteze sînt de o amploare excepțională și deschid o largă perspectivă afirmării artistului ca om al realităților, om al timpului și al poporului său. Cu documentele pe masa de lucru, scriitorul, muzicianul, plasticianul ori cineastul meditează și acționează cu mijloacele specifice artei lui pentru perpetua descoperire a omului de azi, pentru configurarea profilului său spiritual și moral, îndrăznind să întrevadă, la lumina unei concepții clare, marxist-leniniste, pe omul zilei de mîine.

Iată cîteva probleme, întrebări pe care ziarul nostru dorește să le pună creatorilor, tinerilor în primul rînd, ale căror răspunsuri le vom publica cu conștiința limpede a faptului că dezbaterea, discuția de idei este în însuși spiritul realității noastre socialiste.

CE AVEM A SPUNE ALTORA ȘI CE TREBUIE SĂ NE REPROȘĂM NOUĂ INȘINE

O socoteală aritmetică, cea mai simplă, arată că majoritatea regizorilor de teatru care au absolvit Institutul, începînd din 1968, de la redeschiderea secției, nu s-au încadrat în viața teatrală. Abia jumătate (13 sau 14, dacă socoteala mea e exactă) sînt angajați ca regizori în teatre, și încă mai puțini, abia cîte 8, au pus în scenă în fiecare an măcar un spectacol sau două. Să precizăm de la început că e vorba doar parțial de o stratificare calorică, de o selecție normală (regia artistică e o profesiune care pretinde foarte mult de la cel care o practică și institutul nu poate scoate numai talente ieșite din comun; orientarea unor absolvenți spre profesiuni adiacente e un proces firesc, și școala trebuie judecată după elevii ei cei mai buni, după ceea ce aceștia realizează sau nu în teatru). Dar dintre absolvenții acestor cîteva promoții, cîțiva, deloc străluciți, chiar dimpotrivă, lucrează curent în teatru în timp ce alții, a căror calitate e bine cunoscută, ca Eugenia Ionescu, George Rada, Al. Tatos, Const. Marinescu, n-au pus în scenă nici un spectacol, de un an, sau doi sau și mai de mult.

Dacă vrem să explicăm această, deocamdată, neizbîndă (deocamdată căci e vorba, în definitiv, de cîțiva ani, prea puțini abia trei-patru, maximum cinci, de cînd generația mea lucrează în teatru; peste alți trei-patru ani, acest tablou, întregit cu cei care acum sînt studenți, poate arăta altfel — deși mă îndoiesc), dacă vrem, așadar, o explicație, trebuie să cercetăm întîi cum arată teatrul românesc în care acești regizori, cei mai mulți dintre ei, nu s-au integrat și apoi, cum arată ei din punct de vedere profesional, la terminarea Institutului, și la cîțiva ani după aceea.

Știm cum a debutat acum vreo 15—17 ani generația anterioară de regizori; ea a întîlnit o situație limpede și i-a răspuns limpede. Mari personalități (poate chiar mai mari) lucraseră și înainte pe scenele noastre. Spectacolele lui Penciulescu, Pintilie, Moisescu (și decorurile lui Toni Gheorghiu, Teodor Constantinescu, Liviu Ciulei) au sporit rolul de meditație asupra existenței, al punerii în scenă ale unor opere literare. Acest salt (probabil unul din cele mai importante prin care a trecut teatrul românesc) nu s-a petrecut firește, în primul an de stagiatură al acestor regizori; nici în al doilea; ei au trebuit întîi să-și însușească toată pregătirea profesională a înaintașilor, să impună treptat — sporindu-și, încet-încet aderenții, incorporînd cîțiva regizori mai în vîrstă, pe marii scenografi de care am pomenit — sporirea, într-un fel relativ nou, a importanței regiei artistice.

Astăzi, această idee nu mai e contestată de nimeni. Dimpotrivă. Din concingere, unii, din snobism ceilalți, am ajuns să nu mai recunoaștem decît acest fel de teatru. Nu mai vorbim decît în termenii marii creații, de unicate, de opere irepetabile și neconfundabile cu a vecinului (noi, cei din teatru; în afară, situația e neschimbată; publicul obișnuit, ca și cei care fac literatură sau muzică, se miră în continuare cînd aud că regia ar fi o artă; se miră sceptic!). Dacă citim cronicile de teatru ale multor ziare județene, dacă ascultăm discuțiile din multe consilii artistice, ne dăm seama repede de confuzia care mai domnește. Munca teatrală serioasă, lipsită

DEZBATEREA:

Tînărul regizor între

succese și eșecuri

de spirit creator, e cel mai vehement disprețuită doar de acei care, în realitate, peste acest nivel niciodată n-ar putea trece. Cum profesionalitatea e mult mai greu de contestat, cu profesionalitatea e mult mai greu de mimat, ideea de personalitate a devenit refugiul atît al imposturii coapte, cît și al neîmplinirii de începător.

În legătură cu repertoriul: George Banu mă compătimea în articolul său pentru că a trebuit să montez o comedie polițistă, în compensație pentru o piesă de Camus. Dar acesta e modul de existență al multora din teatrele noastre. Spectacolele care satisfac și publicul și pe creatori și pe cel care vinde biletele și pe cel care pune piesa în scenă și pe abonat și pe cronicar sînt într-o bună măsură excepții. Și cînd cineva încearcă să strice acest echilibru absurd (căci e absurd, nu?), atunci se întîmplă ca la Tîrgu-Mureș în acest an — o stagiune începută exclusiv cu piese și spectacole de prestigiu a nemulțumit, pînă la urmă, chiar și pe actorii trupei, care n-au putut juca din cauza sălilor goale, piesele în care repetaseră cu atîta plăcere și cu care avuseseră un atît de mare succes — o dată, la București...

Aceste probleme de principiu, și altele mai practice — poate sînt prea multe teatre în provincie, sînt trupe prea mari în București, repertoriile și directorii se schimbă, ori prea repede, ori prea tîrziu — fac ca adaptarea tinerilor regizori la viața teatrului să fie și ea destul de grea. Pregătirea lor în facultate se face la nivelul cel mai înalt al profesiunii la care toți au dreptul să aspire. Atîta timp cît munca studenților nu ajunge în fața publicului, e bine ca ei să fie confruntați cu marea dramaturgie (o realizare în acest domeniu e mai fertilă decît un succes cu o piesă oarecare), e bine ca ei să imagineze inscenări cît mai personale, chiar dacă pot ajunge la exagerări. Apoi, la Casandra și după aceea în teatre, intervin neînțelegerile datorate dificultății de a-i determina pe proaspeții regizori să aprecieze just posibilitățile lor și ale trupei. Aceste neînțelegeri sînt provocate de lipsa unui climat de încredere între teatre și regizori. Interesele lor diverg. Teatrul n-are, în general, nevoie (decît în cazul cîte unui director „idealist") de un spectacol ieșit din comun, nici de piese „extravagante" (adică dramaturgia mai nouă și mai ales!! marii clasici). Acest fapt servește de pretext tuturor tinerilor (și nu numai tinerilor) regizori care nu vor să-și recunoască propriile limite, sau neștiința.

Mai sînt și alte necazuri. Regia e o profesiune de șef, de general. Ea îți dă de la început puterea în mînă. E foarte greu, la 23 de ani, să nu urzești greșit într-un fel sau altul, de ea. Apoi afirmarea rapidă, în 1966—1968 a lui Andrei Șerban (care a favorizat și pe acea a unor colegi de-ai lui) datorită talentului excepțional de eficace al acestui regizor, ca și speranței opiniei teatrale că noua generație va însemna deodată un new deal, au creat printre tinerii regizori o atmosferă de „ni se cuvine orice"; hrănită în destule locuri de situația de care am vorbit, această atmosferă a pus albeață pe ochii multora. Cînd preopinentul tău greșește atît de evident, e foarte greu să te îndoiești și de adevărul tău. Autorul acestor rînduri a trebuit să facă 13 spectacole ca să-și dea seama că nu este încă stăpînul profesiunii pe care, la primul, credea că o știe, la perfecție, de mult...

Pentru a ne putea servi de instrumentul profesiunii noastre care este teatrul, trebuie să ne facem un foarte grav examen profesional (și să ne plîngem eventual, după aceea; că avem de ce, slavă domnului...).

IVAN HELMER

OPERA DE ARTĂ PLASTICĂ, DE LA ATELIER LA PUBLIC

DIFICULTĂȚILE DRUMULUI SCURT

Interviu cu pictorul VIOREL MĂRGINEAN

— Care ar fi drumul cel mai scurt al operei de artă de la atelier la public?

— Să zicem, pentru început, achiziția de lucrări. Firește, în principal, achiziția de către forurile de stat menite să o facă. Se știe că statul nostru acordă importante sume pentru promovarea fenomenului artistic și sub acest aspect. Se știe că an de an aceste foruri se străduiesc să-și îmbogățească fondurile de lucrări, achiziționînd cu prilejul expozițiilor, tot ceea ce consideră mai realizat în producția artistică. Poate nu în toate cazurile cei însărcinați cu achiziția se opresc asupra unor lucrări care să o justifice. Întîmplător, mi-au căzut sub ochi și lucrări slabe, dar nu cunosc proporția, procentul exact al erorii. Nu acest fapt mi se pare deosebit de grav. Orice investiție în artă comportă un coeficient de risc, orice investiție în artă la acest nivel nu poate lua în considerație (și folosință) exclusiv „capodopere", create de către o „elită" de dăruiți. Mai grav mi se pare faptul că pe această cale care absoarbe **cea mai mare cantitate a producției noastre artistice** nu se realizează ulterior un contact mai strîns, permanent cu publicul. În acest sens, pledez pentru o atitudine mai echitabilă dar în care văd și posibilitatea unui risc pe care, ca artiști trebuie să ni-l asumăm: acela ca, prin confruntare publicul să nu adere total la unele din lucrările noastre. Apoi, ceea ce ajunge în muzee este infim, ceea ce se utilizează pentru organizarea unor expoziții cu caracter retrospectiv este de asemenea infim.

— La ce vă referiți mai precis?

— La valorificarea, prin expunerea publică, a fondului de lucrări amintite. Neajunsul esențial de aici pornește, cred. Este util să dai unor instituții o sumă oarecare de lucrări pentru a-și „orna" interioarele, de a educa, cum se spune, receptivitatea publicului (bineînțeles tot a unui public restrîns), dar mai util ar fi ca forurile care au calitatea să achiziționeze, să susțină și să încurajeze fenomenul nostru artistic să alcătuiască colecții publice, „fundații" sau cum vrem să le mai numim. Astfel multe lucrări n-ar mai staționa în „purgatoriul" depozitelor. Pe de altă parte pînă la crearea unui muzeu al artei noastre contemporane s-ar impune crearea în cadrul tuturor muzeelor noastre de artă a unor puternice secții de artă românească contemporană. Muzeele, care nu au voie să achiziționeze lucrări de la artiști în viață primesc sau își aleg din fondul existent o sumă de lucrări semnate de artiști contemporani, care intră într-un fond documentar, ca să zic așa. Se schimbă în acest caz numai „depozitele". Ca să nu mai vorbesc de posibilitățile multiple, între care cea mai avantajoasă ar fi schimbul, de a îmbogăți muzeele noastre cu lucrări ale unor prestigioși artiști plastici de peste hotare, tot așa cum mari colecții și muzee ale lumii posedă lucrări ale artiștilor noștri contemporani. Ne aflăm în situația destul de precară de a nu putea arăta publicului, într-o judicioasă selecție, care este de fapt panorama actuală a plasticii românești, de a nu putea, în afara expozițiilor (nu întotdeauna concludente), de a indica prin ce este reprezentativ antologic, un artist sau altul, despre care se știe în general că este interesant. Un muzeu al artei contemporane n-ar fi de fapt o trambulină de lansare în „eternitate", ci primul și fundamentalul instrument de informare al publicului. Un muzeu de artă contemporană ar fi de fapt o amplă expoziție cu caracter permanent în care lucrările și chiar autorii se pot schimba după o perioadă de timp. Orice cultură are datoria, în forme specifice, să înregistreze un fenomen artistic. Maturitatea noastră de astăzi ne-ar obliga să nu ocolim într-un astfel de muzeu chiar lucrările dintr-o perioadă „naturalistă", dacă nu pentru motivul că și atunci s-au creat opere citabile, măcar pentru motivul că aparțin istoriei. Literatura, editurile mai exact, prin editări și reeditări sînt la acest capitol infinit mai generoase.

— Ce rol acordați colecționarilor individuali?

— Un om care cumpără toată viața, uneori incidental, 2—3 tablouri de pildă și acelea girate de semnături intrate deja sau pe cale de a intra în istoria artei plastice românești, nu este un colecționar. Este un om care a făcut o „investiție". Colecționarul autentic după opinia mea este cel care știe să riște, care anticipează o valoare, care scormonește atelierele „anonimilor", de regulă ale celor mai tineri artiști, care impune un anume gust și o anume viziune. O bună colecție este mărturia unei vocații. În primul caz ne aflăm, să recunoaștem în fața unui fenomen de neignorat, dacă cel ce achiziționează se află în posesia unor valori autentice, iar în al doilea caz în fața unui fenomen cu mult mai important și cuprinzător tocmai prin acțiunea educativă pe care colecționarul respectiv o exercită în cercurile în care evoluează.

— Oricum „instituția" colecționarilor, a celor autentici, constituie un apreciabil factor cultural...

— Constituia mai degrabă. Mă gîndesc la Simu, Kalinderu, Zambaccian, Weinberg și alții. Cele mai multe colecții actuale au un caracter „închis". Ele îmagazinează o sumă de valori care ies din conștiința publică. Ar trebui, de la caz la caz, cu acordul posesorilor se-nțelege, deschise celui mai larg public. Ar trebui în asemenea ipostaze prezentate în presă, în film sau la televiziune. Ar mai trebui să nu se destrame o colecție deja constituită. Regretăm astăzi, datorită nepăsării unor foruri culturale diriguitoare din trecut, destrămarea unor colecții ca acelea ale lui Scarlat Vîrnav, Mihail Kogălniceanu, Al. Bogdan-Pitești, Laserson și alții dacă ar fi și numai pentru faptul că unele valori au dispărut definitiv din tezaurul național. E o „lecție" la care ar trebui să reflectăm mai serios.

— Opera de artă în drumul său de la atelier la public nu se poate lipsi deci de o anume acțiune de mediere...

— Este absolut necesară intensificarea acțiunii de mediere. Trebuiesc etalate elementarele reguli ale „jocului". Cum poți să guști un joc sportiv dacă nu știi ce urmăresc jucătorii pe teren conform unor reguli, cum poți să înțelegi în ce constă utilitatea unei mașini dacă nu ți se dau cîteva date informative privind construcția și „performanțele" sale? Aici, în această „zonă de mijloc", imensa zonă de mijloc, acționează sau ar trebui să acționeze și mai mult factori ca editurile, presa, filmul, televiziunea se-nțelege prin vocile specializate ale criticii. Unde sînt prezentările făcute artiștilor contemporani, mai ales în filme de scurt metraj, de tipul „completărilor" ori în emisiunile de televiziune? Unde sînt acele lucrări cu caracter didactic, da, cu **caracter didactic**, accentuez, care să învețe publicul ce trebuie să „caute" sau să „găsească" într-un tablou sau într-o sculptură? Unde sînt acele analize stilistice „modele de analize" (și aici tot literatura stă infinit mai bine) a unor capodopere ale artei? Ne cam temem în acțiunea de popularizare de posibilitatea vulgarizării. Desigur, fără a cădea în vulgarizare, popularizarea este o operațiune fără de care educația rămîne o vorbă goală. Nu spun că ea lipsește, dar se poate în mult mai mare măsură îmbogăți cu forme ignorate, dintre care am citat cîteva. Publicul e, în vorbe, cînd adulat, cînd ignorat. Înainte de-a face tot felul de aprecieri, între aceste două extreme ar fi mai logic să se întreprindă în chip concret, vizibil mult mai multe acțiuni pentru informarea și educarea sa, pentru apropierea sa de tot ceea ce oferă mai valoros artiștii noștri contemporani.

C. R. CONSTANTINESCU

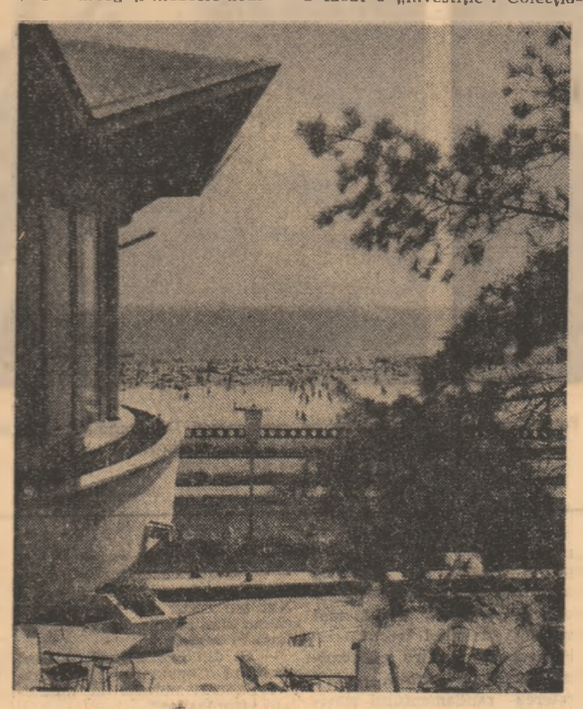

Imagine de sezon: Mangalia.

La București va avea loc

Al VII-lea Congres de estetică

După cum s-a mai anunțat, Bucureștiul va fi, la sfîrșitul lunii august, gazda unei importante manifestări științifice — cel de-al VII-lea Congres internațional de estetică cu tema „Estetica, arta și condiția umană".

Referindu-se la acest eveniment, dr. Ion Pascadi, secretar al Comitetului Național român de organizare, a subliniat faptul că reuniunea de la București suscită un mare interes în lumea științifică internațională. Pînă acum, și-au anunțat participarea specialiști din peste 30 de țări, mulți dintre ei urmînd să prezinte importante comunicări și conferințe.

În legătură cu contribuția esteticienilor români, dr. Ion Pascadi a menționat că aceștia vor susține circa 60 de comunicări, care tratează o sferă largă de probleme, cum sînt: umanismul, criteriu de valorificare a artei contemporane; formarea sensibilității artistice a omului zilelor noastre; artă și previziune; artă și societate; didactica abordării metodologice a artei; estetica produsului artistic; critică și filozofie; istorism și istoricitate în estetică etc.

A fost evidențiată, de asemenea, larga activitate editorială desfășurată sub semnul Congresului. În acest sens, au fost citate următoarele lucrări care au apărut în țara noastră: „Artă și societate", „Estetică, informație și programare", „Prelegeri de estetică" de Mihail Ralea, „Nivele estetice" de Ion Pascadi, „Mărturia artei" de V. M. Masek, „Previzibil și imprevizibil în epică" de Grigore Smeu etc.

ALEXANDRU DUȚU:

ESEU ÎN ISTORIA MODELELOR UMANE

Prima reacție pe care o suscită cartea lui Alexandru Duțu, este satisfacția de a înscrie încă un titlu pe lista studiilor românești dedicate fenomenului european, mai cu seamă că succesele istoriei literare naționale nu pot să nu solicite în mod complementar, pe urmele lui Nicolae Iorga, George Călinescu, Tudor Vianu, universalizarea. În acest sens, „Eseu în istoria modelelor umane" continuă sintezele inițiate de Edgar Papu prin „Evoluția și formele genului liric" și continuate recent de Zoe Dumitrescu-Bușulenga, — „Renașterea, umanismul și dialogul artelor", de Romul Munteanu, — „Literatura europeană în epoca luminilor", de Matei Călinescu, — „Clasicismul european" și „Conceptul modern de poezie".

A doua remarcă ce se impune privește factura eseului, unghiul său de investigare. Modelul uman, în care Alexandru Duțu vede o categorie istorică, îi oferă prilejul de a fixa momentele cruciale ale civilizației europene, de la prerenaștere la romantism. Cartea devine astfel un studiu de istorie a ideilor pe care sociologia literaturii, prin Lucien Goldmann, o identifică cu studiul structurilor mentale ale societății, transferate în opera de artă. Preocupări similare nu i-au lipsit nici lui N. Iorga care vorbea despre „Viața sufletească" a epocilor, nici lui D. Popovici în „Literatura română în epoca luminilor", nici lui Tudor Vianu, a cărui lucrare „Figuri și forme" servește ca stimul explicit în elaborarea prezentului eseu. Care este așadar punctul de vedere al autorului asupra formelor spirituale investigate? De la prerenaștere la romantism, afirmă Alexandru Duțu, dialectica mentalităților s-a concretizat în cîteva personaje prototipale. În eseul limitrof „Umanism și renaștere", care conjugă sociologia mentalităților cu consecințele ei estetice, modelul uman dominant este al perfectului curtean, acel principe erudit și abil. Un alt model uman, cel al gentlemanului aristocrat din sec. XVIII, apare configurat în scrisorile Lordului Chesterfield către fiul său. (Cap. „Bunul simț comun". Mentalitatea de grup, expresie etică și psihologică a socialului, finalizează evoluția antropologică de la gentleman la tipul burghezului (negustor), înarmat cu

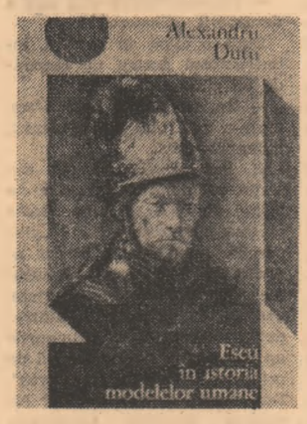

un nou cod al onoarei, dar și la filozoful militant. („Spre un nou model"). Precizînd poziția claselor, folosind documente extrinseci literaturii, Alexandru Duțu face o istorie, evident selectivă, a spiritualității europene.

În asemenea context, capodopera literară adusă în discuție fixează „climatul intelectual" prin tipuri exemplare devenite modele.

Modelul-personaj străbate în timp, după pertinenta remarcă a eseistului, drumul de la complexitate maximă (Hamlet, Othello, Lear, Prospero), la unidimensionare (Horace în Corneille), pentru a redeveni complex cu romanticii (Don Juan-Byron). Cele mai fecunde sînt exegezele shakespeare-iene asupra lui Hamlet, Lear, Prospero, în baza cărora eseistul deduce un model deschis, contradictoriu, dar covîrșitor prin adevărul și adîncimea trăirii. Ideea omului-gînditor de prototip hamletian are sursa în realitatea elisabetană, cum argumentează Al. Duțu, fără a evita polemici îndreptățite cu unii preopinenți. De la prototipul gînditorului, personajul lui Shakespeare ajunge la ipostaza demiurgului zămislitor de lumi ideale (Prospero), respectînd în cursul evoluției sale tripticul etic enunțat astfel: pasiunea pentru studiu, curaj fizic și virtute.

Argumentația acestui eseu, cum s-a văzut, suficient de complex, comportă totuși cîteva amendamente care însă nu-i prejudiciază meritele. Se pare că finalizările, tributare unor texte de Eugenio Garini, Paul Hazard, Arthur Lovejoy, dau cărții un profil, pe alocuri, de antologie critică. Am mai reproșa trimiterile uneori excesive, și stridența, într-un stil de o sobră eleganță cu unele note lirice, a formelor lingvistice greu acceptabile ca „diversitarinism și uniformitarianism" (p. 267). Important rămîne însă faptul că acest studiu de o remarcabilă factură modernă face exegeză estetică prin metode deterministe, sau privit din punct de vedere sociologic, analizează istoria prin finalizări estetice.

ELENA TACCIU

★

Cartea lui Al. Duțu, cu un titlu atît de englezesc, face parte din specia rară de sinteze care încearcă să vadă dincolo de litera textelor pentru a închega o viziune de ansamblu asupra unei probleme atît de importante și atît de lunecoase cum e evoluția idealului de umanitate exprimat în operele de artă cele mai reprezentative ale vremilor. Deși bibliografia studiului e impresionantă, mărturisesc că n-am citit nici un moment trimiterile generoase din subsolul paginilor și nu cred că am făcut rău; ridicată pe umerii predecesorilor, o idee se susține prin ea însăși și nu prin mărturia altora, căci niciodată un citat nu este cu adevărat propriu decît acolo unde l-a plasat autorul său. Dar tocmai de aceea cred că „modelul" idealului de umanitate, de la Dante la Montesquieu, de la Shakespeare la Byron, pe care ni-l propune autorul există, și prin urmare îi aparține; el există prin sensul pe care noua lectură a unor texte atît de cunoscute reușește să îl facă și vizibil (adică posibil) și coerent. Avem a face, cu alte cuvinte, cu o istorie a umanității de un tip aparte, dedusă nu din documente, din fapte, ci din proiecția ideală a acestora în conștiința artistului de geniu.

Deși discută literatură și pictură, cartea lui Al. Duțu nu este totuși o carte despre literatură sau despre pictură; ea urmărește experiențe umane exemplare (prin acțiune cît și prin conștiință) pe care le distinge într-un text sau într-un portret de epocă așa cum autorul lor le-a căutat între semenii săi. Despuiată de ideea exegetică, cercetarea sa se oprește asupra contactului direct cu sensibilitatea și expresia creatorului de valori. Este o carte erudită desigur, dar care se poate dispensa de erudiție; ea are valoarea unei meditații și a unui îndemn latent. „Cum «citim» opera de artă?" se întreabă în subtext autorul. Și răspunsul implicit este: adecvîndu-ne unul alteia pentru a ne regăsi, îmbogățiți, și unul și altul. Răspunsul nu e nou, desigur, dar obținut dintr-o cercetare asupra modelelor umane și de umanitate, el capătă un sens tulburător.

MIRCEA ANGHELESCU

PRO ȘI CONTRA

TELE-OBOSEALĂ PRETIMPURIE?

Rubrica de telecinematecă a televiziunii și-a cîștigat o binemeritată reputație și, deși ea nu mai are verva inițială, a rămas una din emisiunile preferate. Dublarea acestei emisiuni de cinematecă cu o doua nu putea decît să bucure, cu atît mai mult cu cît mai noua emisiune se numește **Telecinemateca pentru copii și tineret**. După titulatură era ușor de înțeles că diferența va fi mai ales una de repertoriu. Vîrstele își au preferințele lor destul de pronunțate și după cum copiii sau tinerii preferă anume cărți ignorînd altele e de la sine înțeles că lucrurile stau la fel și în materie de film. Există cărți celebre pentru copii, după cum există cărți celebre pentru tineret. Ideea de a înființa o emisiune de cinema dedicată exclusiv copiilor și tinerilor este excelentă și prezența ei pe micul ecran inspirată. Este de făcut însă o observație de principiu. De vreme ce emisiunea tinde să răspundă unor solicitări psihologice speciale nu este potrivit a amesteca repertoriul telespectatorului adolescent cu cel dedicat copiilor. Nivelul de recepție și înțelegere este diferit și separarea celor două repertorii se impune. Practic în programările acestei emisiuni au figurat filme ce răspundeau dezideratelor sufletului adolescent și care n-ar fi fost descifrate de copii în ciuda oricărui efort de a le înțelege. E un adevăr pedagogic cunoscut că treptele de receptivitate se separă în copilărie și adolescență la vîrste foarte apropiate și e de presupus că la baza acestei emisiuni stă, după cum arată și titlul, un principiu pedagogic.

A doua observație privește chiar alcătuirea repertoriului acestei telecinemateci cu un profil atît de special. Cu excepția emisiunilor realizate de T. Caranfil, care se adresează însă mai ales adolescenților și sînt emisiuni de inițiere cinematografică, restul programărilor sînt în majoritatea cazurilor discutabile. De două ori o versiune plată a **Călătoriilor lui Guliver**, de două ori filmul ceh **Cenușăreasa**, o fericită inserare a **Pinzei în depărtare** după Kataev, un basm polonez despre doi copii hulpavi și neascultători și cam atît. E surprinzător de puțin și de sărăcăcios, dat fiind patrimoniul universal de filme inspirate din viața copiilor și dedicate lor. Emisiunea nu-și justifică titulatura dacă ignoră realizări de mare succes pentru copii sau pentru tineret. Cinematografia sovietică este de altfel un rezervor inepuizabil de astfel de filme după cum și alte cinematografii europene. Țările socialiste sînt și ele posesoare ale unor remarcabile pelicule inspirate de vîrstele mici sau de adolescență. Reprogramarea lor în cadrul acestei emisiuni n-ar face decît să-i sporească creditul și să cucerească atenții noi. Fie și numai folosind ecranizarea celebrelor cărți pentru copii sau tineret se poate obține un aspect repertorial net superior actualului stadiu al **Telecinematecii pentru copii și tineret**. Cităm într-o succesiune fără pretenții valorice cîteva titluri care ar putea intra aici: **Emil și detectivii, Băieți din strada Sfîntul Paul, O călătorie spre centrul pămîntului, Insula misterioasă, Școala, Timur și băieții lui, Nota zero la purtare, Podul, Mîine vă fi prea tîrziu, Dacă toți tinerii din lume, Secerișul verde, Pavel Korczaghin.** Enumerarea, întîmplătoare, este totuși destul de substanțială, deși n-a epuizat nici pe departe resursele de filmotecă la care ne referim. **Telecinemateca pentru copii și tineret** are de unde să aleagă. Cu mai multă atenție și mai multă grijă repertoriul acestei emisiuni poate să devină nu numai mult mai captivant decît este, dar și mult mai eficient din punct de vedere educativ. Inițiativa este bună, ea trebuie doar ameliorată.

M. COSTEA

PRO ȘI CONTRA

OAMENI, EXPERIENȚĂ, PASIUNI

Cum stăpîniți „mașina timpului"?

O anchetă internațională de CAROL ROMAN

OLOF PALME

S-a născut la 30 ianuarie 1927 la Stockholm. A învățat la Colegiul Kenyon, Ohio (S.U.A.) și la Universitatea din Stockholm.

Intre 1953—1963 a fost consilier special al primului ministru. În 1958 este ales deputat al parlamentului suedez. A fost membru în Comitetul executiv al Tineretului social-democrat suedez și a făcut parte din conducerea Asociației de educație a muncitorilor.

Intre 1955—1961 a fost ministru fără portofoliu; între 1965—1967 a fost ministrul comunicațiilor; în 1968 a fost ministru al educației și culturii.

După congresul Partidului social-democrat din Suedia este desemnat ca succesor al lui Tage Erlander în funcția de lider al acestui partid.

Cu începere din 1969 este prim-ministru al Suediei.

Este tată a trei băieți.

CINE TREBUIE EMANCIPAT...

de OLOF PALME

M-am gîndit să vă trimit pentru anchetă o contribuție *) asupra unui subiect pe care-l socotesc a avea o deosebită actualitate atît pentru tinerii români cît și pentru cei suedezi. Aceasta, deoarece atunci cînd raportăm OMUL la TIMP, avem în vedere, evident ambele sexe.

Ce trebuie înțeles, odată cu scurgerea timpului, prin așa numita „emancipare a omului"? S-a vorbit extrem de mult despre emanciparea femeii, despre rolul ei în societate. Dar pentru ca femeia să-și poată depăși atribuțiile străvechi, emanciparea bărbaților este, de asemenea, absolut necesară. Așadar, ființa umană este cea care trebuie emancipată. O privire, în timp, îndeamnă la reflecții...

Părerile despre rolul femeii și al bărbatului în cadrul familiei au evoluat treptat, treptat. Înainte de perioada industrializării, în societatea agrară, familia reprezenta, mai mult decît acum, o comunitate ai căror membri erau ocupați în sfera productivă, atît mama cît și tatăl avînd grijă de copii. Ca rezultat direct al industrializării, bărbații au început să lucreze mai departe de casă; astfel, sarcinile cele mai importante care reveneau femeii erau grija și educația copiilor... Discrepanța dintre lumea femeii și a bărbatului se accentua. Bărbații au început a fi considerați, în special, ca susținători ai familiei. Relațiile cu copiii lor au fost prejudiciate. Femeile au căpătat un rol tot mai important și mai influent în educația copiilor...

Secolul XX a adus suedezelor drept de vot. Li s-au oferit aceleași posibilități de educație ca și bărbaților. Nivelul de viață s-a îmbunătățit, locuințele au devenit mai bune, treburile gospodărești s-au ușurat prin adoptarea tehnicii moderne...

Dar spre sfîrșitul anilor '50 în Suedia a început o amplă discuție publică. Aveam parcă sentimentul că societatea noastră evoluează prea încet. Practic, femeile obținuseră numeroase drepturi, dar nu erau încă suficient reprezentate în viața politică a țării, iar piața forței de muncă le oferea — de regulă — salarii mici și slujbe inferioare. Femeile se îndreptau și erau solicitate doar de cîte un sector limitat de activitate, în special comerțul cu amănuntul, munca administrativă și alte servicii. În acele zile o tînără a scris un eseu intitulat „Emanciparea condiționată a femeii" în care atrăgea atenția asupra unei pretenții absurde emisă de societate, anume că femeia să aibă voie să concureze bărbatul pe piața muncii cu condiția menținerii atribuțiilor sale tradiționale din cadrul familiei. De ce femeia trebuie să îndeplinească două sarcini și bărbatul doar una? — întreba autoarea eseului. Nu este rolul tatălui la fel de important ca și cel al mamei? Nu ar trebui ca grijile casei și educația copiilor să preocupe în mod egal pe ambii părinți, mai ales că societatea își intensifică — paralel — interesul pentru creșterea și educația acestora? **Timpul nu ar trebui să fie folosit plenar atît de către bărbați cît și de către femei?** Asemenea păreri au apărut pentru nenumărați oameni ca fiind de-a dreptul provocări. Argumentele aduse se sprijineau pe propria lor situație care, arareori, se întîmpla să corespundă acestei idei. Aveau sentimentul că ei sînt cei atacați și nu că acest lucru ar fi o problemă a întregii noastre societăți. Într-un anume fel, aceștia se situau... în afara timpurilor. Și era o problemă care cerea meditație, studiu aprofundat și de perspectivă. Aceștia ridiculizau însăși ideea. Ironia e probabil arma la care s-a recurs cel mai adesea pentru a rezista ideii de a se acorda egalitate ambelor sexe. A fost o dezbatere sentimentală. Dar prin anii '60 au apărut o serie de cărți care înfățișau rezultatul cercetărilor întreprinse pînă atunci și prezentau o serie de fapte reale; drept urmare s-a schimbat caracterul discuției. Dezbaterea a devenit mai reală, mai obiectivă, deloc sentimentală.

Un rol important l-a avut o carte intitulată **„Rolul femeii și al bărbatului nu mai este același, se schimbă"** și aparținînd lui Dahlstorm, — o carte a timpurilor moderne. Sociologi, psihologi, specialiști în științe sociale și economiști examinau problema critic, din diferite puncte de vedere. Aceștia susțineau că rolul femeii nu poate fi schimbat dacă nu se schimbă și rolul bărbatului. Demonstrau cum tradiția și mediul îi învață pe copii de la bun început că băieții și fetițele trebuie să se comporte diferit, sau că au trăsături de caracter diferite. Așa-numita teorie a „rolului sexelor", conform căreia se afirma în mod insistent că formația profesională a individului este determinată de sex, servea doar ca mijloc de reprimare a individualității copilului. În Suedia, de exemplu, se obișnuia ca părinții să dea băieților jucării mecanice, iar fetițelor — doar păpuși. Această îndrumare a copiilor de către părinți se reflectă mai tîrziu și în alegerea, determinată de sex, a profesiei individului. Și învățămîntul, și meseriile tehnice au nevoie de disponibilitățile și talentul femeilor, dar din nenorocire acest sector al învățămîntului cuprinde numai băieți. Atît copiii cît și adulții ar trebui să fie influențați de dădace care ar putea fi atît de sex feminin cît și de sex masculin; dar prea puțini sînt băieții atrași de această profesie de dădacă. Femeile și bărbații sînt încă, de la vîrste fragede, orientați spre sfere de interese diferite, spre lumi diferite. Aceeași educație și același rol atribuit deopotrivă femeilor și bărbaților ar trebui nu numai să ducă la realizarea unei reale egalități între sexe, ci să contribuie, de asemenea, la intensificarea relației și a comunicației dintre sexul „slab" și cel „tare", la consolidarea acestei relații și la descoperirea de preocupări și sfere de interese comune.

Mai există o față a lucrurilor. Așa, de pildă, sociologii amintesc, citind statistici, că procentul de criminalitate este mai ridicat la bărbați, că în rîndul lor se înregistrează mult mai multe cazuri de nevroză și boală datorate suprasolicitării, că numărul sinuciderilor este, de asemenea, superior celui înregistrat la femei, și în sfîrșit, că durata vieții lor este mai mică decît a femeilor. La vîrsta școlară cei care au cele mai mari probleme privind adaptarea la această nouă perioadă a vieții lor sînt băieții. Cei care au divorțat sau celibatarii au mult mai multe probleme decît femeile divorțate. Toate aceste lucruri ne fac să afirmăm că, presiunea exercitată de societate asupra bărbatului pentru a se afirma, pentru a-și croi propriul său drum, pentru a răzbi mai bine îi creează în permanență nenumărate dificultăți în încercările sale de a stabili contacte cu semenii săi, de a se adapta la diverse medii. Sociologii consideră că ar trebui să se vorbească nu despre „rolul femeii în societate", ci despre „rolul sexelor", întrucît numai acest al doilea mod de a defini problema noastră (în care rolul tradițional al bărbatului este, de asemenea reconsiderat) exprimă de fapt realitatea. Remarcăm de altfel că acest punct de vedere este acum unanim acceptat.

Dezavantajul major în a considera ce rol anume îndeplinește în societate sexul masculin îl constituie neînsemnata lui participare la educația copiilor. Bărbații nu au fost niciodată încurajați că ar trebui să arate copiilor o mai mare afecțiune sau să stabilească relații mai apropiate și mai profunde. Chiar din primii ani de viață, atît fetițele cît și băieții simt nevoia de a întreține relații cu adulți de ambele sexe. Sociologii și psihologii atrag în mod special atenția asupra problemei personalității la băieți. Încă de la vîrsta de trei ani, copilul simte nevoia de a-și compara propria-i personalitate cu a cuiva de același sex. Acest lucru este evident mai ușor pentru fetițe întrucît ele au în permanență legături cu mama. Pentru băieți însă e mai greu. În societatea modernă ei cresc de fapt, în întregime, în cadrul unui mediu feminin. Acasă sînt, de regulă, îngrijiți de mamă. În primii ani de școală, au aproape în exclusivitate profesoare. Există de aceea un risc, anume ca băieții să-și formeze — cu ajutorul programelor de televiziune, al filmelor de desene animate, cu ajutorul programelor oferite de alte mijloace de comunicare în masă — o imagine falsă și necorespunzătoare despre ceea ce înseamnă „a fi bărbat". Bărbații sînt eroii aspri și inversunați ai vestului sălbatic, spioni, superoameni, soldați. Băieții compensează lipsa de contact cu oamenii reali, de zi cu zi, considerînd aceste tipuri ca fiind propriul lor ideal. Aceste neajunsuri trebuie combătute cu orice preț.

Prin urmare, considerăm că această problemă, atîta vreme subapreciată, a emancipării bărbatului are un rol deosebit de important pentru evoluția copiilor ca și pentru realizarea deplinei egalități între sexe. Atît femeile cît și bărbații acționează în acest sens. Rezultatul? Programe de acțiune adoptate de diverse partide care cer ca femeile și bărbații să aibă exact aceleași responsabilități. Aceste păreri, inițial extravagante, și deci ridiculizate, sînt acum acceptate în mod oficial. Opinia publică este atît de bine informată în zilele noastre încît dacă un om politic ar afirma că femeile ar trebui să aibă alt rol de îndeplinit decît bărbații și că este foarte normal ca ele să dedice mai mult timp copiilor, ar fi pur și simplu privit ca aparținînd epocii de piatră. Partizanii emancipării bărbatului au cîștigat cu alte cuvinte lupta și ironia este acum îndreptată în sens invers. Asta se întîmplă, însă, doar teoretic pentru că de fapt opoziția este încă destul de puternică. În viața de zi cu zi, nedreptățile și unilateralitatea abordării problemei sexelor încă persistă... Considerăm șomajul feminin ca fiind o problemă la fel de serioasă ca și cel al sexului tare. O politică adecvată a pieței mîinii de lucru trebuie, de asemenea, să contribuie la schimbarea mentalității unor firme sau corporații după care anumite munci pot fi efectuate numai de bărbați sau numai de către femei.

În 1960 Federația suedeză a salariaților și Federația Generală a Sindicatelor au stabilit că cel mai tîrziu în 1965 trebuie să fie abolit principiul salarizării femeilor după un regim special. Dar deși în multe sectoare femeile au acum un salariu egal cu cel al bărbaților pentru aceeași muncă prestată, totuși ele sînt mai prost plătite decît aceștia din urmă pentru că nici nu pot efectua același lucru și pentru că munca făcută de ele este remunerată mai slab. Salariatele industriei au un salariu egal cu 80 procente din cel al unui bărbat. Și asta e încă o îmbunătățire. Acum 10 ani ele aveau doar 70 la sută.

Cînd încercăm să facem ceva pentru a încetățeni în viața noastră deplina egalitate a sexelor, trebuie, deopotrivă, să acționăm pe linie profesională și politică... Problema este de altfel legată și de alte chestiuni politice. În orice caz egalitatea între sexe trebuie înfăptuită prin conjugarea eforturilor indivizilor aparținînd ambelor sexe; această luptă trebuie să se desfășoare într-un cadru organizat, adecvat, anume cel al organizațiilor politice puternice sau al sindicatelor, pentru că egalitatea între sexe presupune — într-un anumit sens — chiar schimbarea societății...

Socotesc a vă fi de folos aceste rînduri ale mele despre o problemă a timpurilor moderne și care se impune tot mai pregnant, odată cu scurgerea timpului.

*) Răspunsul la ancheta al d-lui Olof Palme preia unele fragmente dintr-o cuvîntare rostită la 8 iunie 1971, la Washington.

Ședința de lucru pentru analizarea activității de producție în unitățile industriei alimentare

Ca urmare a sarcinii trasate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R., în ziua de 28 iulie a avut loc o ședință de lucru la care au participat conducătorii întreprinderilor, centralelor industriale și Departamentului Industriei Alimentare, pentru analiza activității de producție și a neajunsurilor constatate în urma controlului efectuat în unitățile industriei alimentare, cu privire la tehnologia produselor, calitatea acestora, respectarea strictă a normelor igienico-sanitare.

Au participat, de asemenea, cadre din conducerea unor ministere și instituții centrale de sinteză, reprezentanți ai organizațiilor obștești.

La ședință au luat parte tovarășii Manea Mănescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Economic, Angelo Miculescu, ministrul agriculturii, industriei alimentare și apelor, Dumitru Niculescu, inspector general de stat la Inspectoratul General de Stat pentru Controlul Calității Produselor, Constantin Marin, consilier la C.C. al P.C.R. și Constantin Iftodi — șeful Departamentului Industriei Alimentare.

Participanții la discuții au făcut numeroase propuneri pentru înlăturarea neajunsurilor, în care scop a fost adoptat un program de măsuri cu sarcini și termene concrete pentru îmbunătățirea activității în acest sector.

În încheierea lucrărilor a luat cuvîntul tovarășul Manea Mănescu.

Adunare de solidaritate cu lupta poporului coreean

În cadrul manifestărilor prilejuite de Luna de solidaritate cu lupta poporului coreean, vineri la amiază, la cooperativa agricolă de producție „Prietenia româno-coreeană" din comuna Făcăieni, județul Ialomița, a avut loc o adunare organizată de Comitetul județean Ialomița al P.C.R. și Liga română de prietenie cu popoarele din Asia și Africa.

Cu acest prilej au luat cuvîntul Toma Dimache, președintele cooperativei de producție din localitate, și Kang Iăng Săp, ambasadorul R.P.D. Coreene la București.

Adunarea de la C.A.P. „Prietenia româno-coreeană", din Făcăieni-Ialomița, a constituit o vie manifestare a sentimentelor frățești pe care poporul nostru le nutrește față de poporul coreean, o expresie a sprijinului nelimitat acordat cauzei drepte a acestuia.

(Agerpres)

CRONICA U.T.C.

Vineri a sosit în Capitală o delegație a Tineretului Comunist Peruan, formată din tovarășii Carlos Sivirichi Rebatta, membru al Biroului Executiv Național, responsabil al Comitetului Regional Ica, Pedro Mateu Bendezu, secretar al Comitetului Regional Lima, Pedro Aspillaga Cande, membru al Comisiei Naționale de Presă și Propagandă, care la invitația C.C. al U.T.C., va face o vizită în Republica Socialistă România.

În cursul după-amiezii de ieri, delegația a fost primită la C.C. al U.T.C. de către tovarășul Aurel Stoica, secretar al C.C. al U.T.C.

AGENDĂ

Vineri, a sosit la București, tovarășul Kallai Gyula, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., președintele Frontului Popular Patriotic din R.P. Ungară, care, la invitația C.C. al P.C.R., își va petrece concediul de odihnă în țara noastră.

La aeroportul Otopeni, oaspetele a fost întîmpinat de tovarășii Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, Nicolae Ionescu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

A fost, de asemenea, prezent ambasadorul Republicii Populare Ungare la București, Ferenc Martin.

(Agerpres)

„Prietenii Curții Domnești"

(Urmare din pag. I)

deiele și grupile de norod după culuoarea pămîntului.

Comandanta taberei, Doina Voica, a participat și la tabăra de anul trecut de la Cîmpeni.

— După cum se vede este vorba de o pasiune mai veche. Cum a ajuns să te captiveze?

— La Curtea Domnească turiștii erau ghidați de elevi și acesta a fost începutul. Mi-a plăcut să descifrez taina „treptelor în timp", să cunosc istoria ținutului natal. Așa se explică și alegerea lucrării „Prezența boierilor Bucșani în viața politică a țării" — eu sînt din comuna Bucșani.

Un alt arheolg în formare, unul dintre elevii, care doresc să urmeze Facultatea de Istorie, Nanu Dan Basarab, a prezentat lucrările „Altar roman, soare dac la Tighina-Barboși" și „Reminiscențe arhaice în ceramica populară românească". Pentru această ultimă lucrare, o parte din material l-a avut chiar în propria colecție care numără peste o sută de exemplare.

— În prima lucrare am vrut să aduc argumente în plus la ipoteza că romanizarea în Dacia a început mult înainte de cucerirea de către romani; este vorba de influența italică din perioada bronzului patru, respectiv din timpul lui Burebista. Poate o să vă mire, dar mi-am bazat demonstrația pe un ciob descoperit de mine într-un strat roman și pe care este reprezentat soarele — motiv specific dacilor — alături de o statuie romană. Aceasta demonstrează existența unei comuniuni sufletești între cele două popoare pentru că nu este întîmplătoare alăturarea celor două motive. De asemenea influențe deosebite apar și în cultul cavalerilor danubieni, o veche legendă. În reprezentările pe ceramică mai veche îmbrăcămintea este de tip dacic, cu cușma și șarafa specifice. Mai tîrziu cavalerii poartă căști romane.

Așa după cum ne-a mărturisit muzeograful Petre Cristea, multe din lucrări au tratat teme nediscutate pînă acum, deci au lucrat pe teren virgin și meritul lor este cu atît mai mare. Amintim în acest sens „Primele mențiuni documentare despre satele dimbovițene din secolele XV—XVI" prezentate de Luminița Mihăiescu, care locuiește în satul Răzvad, cel mai vechi din județul Dîmbovița. Sînt interesante ipotezele argumentate științific pe care le emite cu privire la toponimia localităților. De asemenea „Unele aspecte ale mișcării revoluționare de tineret din perioada de criză economică 1929—1933", lucrarea elevului Ioan Apostu, care relevă aspecte importante, mai puțin cercetate.

Lucrările elevilor sînt puse la dispoziția doritorilor la Cabinetul metodic, bine dotat cu materiale de specialitate și care constituie o permanentă invitație la studiu.

Ni s-a comunicat o propunere venită din partea mentorului elevilor, muzeograful P. Cristea și din partea elevului Ioan Apostu: înființarea unei societăți la nivel național cu sediul în Tîrgoviște care să aibă afiliate toate societățile istorice din țară. Proiectul de statut a fost elaborat de membrii cercului „Prietenii Curții Domnești".

Entuziasmul elevilor e molipsitor. Mi-au mărturisit că se întîmplă să sape zile întregi fără a găsi nimic. Și? Nu dezarmați? Mi-au răspuns foarte senini: De ce? Săpăm în altă parte! Muncă, tenacitate încredere, iată atributele PASIUNII.

VIAȚA UZINEI

(Urmare din pag. I)

deri. Zilele trecute, muncitorii de aici m-au asigurat că pot primi calificarea de muncitor tratamentist. Se pot obține însă rezultate și mai bune în eforturi ca noi, tinerii, să reușim, la absolvire, o rapidă integrare în producție. Și acestea sînt, bineînțeles, legate de perfecționarea practicii. Trebuie ca practica să devină cel mai important „obiect" de învățămînt, cu deosebire pentru cel tehnic. Pentru a deveni o adevărată disciplină de studiu este necesară o mai bună corelare a cursurilor teoretice cu practica productivă, ținerea chiar și a unor prelegeri în uzină sau o astfel de programare a practicii săptămînale, încît să se conexeze problematicii dezbătute la unele cursuri de specialitate; de asemenea, unele seminarii și lucrări de laborator se pot desfășura cu mai mult folos în laboratoarele și secțiile uzinei. Îmi dau seama că acest lucru ar fi util și cadrelor didactice de specialitate care în mijlocul producției ar găsi un punct de conexiune, atît de util, pentru a ne ajuta să pătrundem specificul, actualitatea tehnică și științifică a producției. În atelierul școală din institut avem cuptoare de capacitate mică, la care se pot face unele demonstrații experimentale, însă în lipsa unei îndrumări susținute, nu am prea putut folosi existența lor; de aceea, prezența mai activă în producție a unor cadre didactice, pe de o parte, și a unor specialiști și maiștri din producție în institut, pe de altă parte, ar aduce o contribuție însemnată la folosirea judicioasă a bazei materiale de care beneficiem". Această idee a dezvoltat-o, în continuare, și colegul ei Sorin Durle care arăta că îndrumătorii practicii din institut trebuie să cunoască pînă la detalii specificul problemelor și performanțelor producției, iar maiștrii și șefii de echipă — aspectele esențiale pe care pregătirea teoretică de specialitate le presupune.

O cultură generală tehnică solidă îmbinată cu o profundă cunoaștere a domeniului specialității, opina în continuare unul dintre îndrumătorii practicii aflați la „Vulcan", Ion Iordache, șef de lucrări la catedra de cazane — turbine, I.P.B., se va putea realiza și printr-o mai atentă profilare a planurilor de învățămînt. De asemenea, cred că acest echilibru va trebui să fie mai bine realizat și de activitatea practică a studenților. Faptul că studenții din anii I — II trebuie să realizeze în producție operații ce par nelegate direct de profilul secției din facultatea de unde provin nu trebuie să-i îngrijoreze, întrucît un viitor conducător și organizator al unor procese de producție trebuie să fie un specialist cu o viziune tehnică inginerească largă, în măsură să formuleze cele mai diverse decizii pe care calitatea sa le impune.

„Uzina în viața universitară — universitatea în viața uzinei" și-au găsit expresie și în opinia tînărului Petre Vasile, turnător-formator la Secția I — turnătorie fontă. Îmbinînd munca în uzină cu învățătura, el a reușit să absolve școala profesională, liceul seral, iar acum este student în anul VI, seral, al Facultății de metalurgie. „Știu dintr-o experiență proprie, cît de ușor am asimilat o serie de cunoștințe avînd o meserie de profil, lucrînd zi de zi în uzină. De aceea, consider că studenții practicanți trebuie să se străduiască mai mult, să aibă o inițiativă mai vie pentru a înțelege și deprinde îndemînări ce țin de o meserie, de a obține o astfel de calificare. Ca ingineri nu li se va cere, desigur, să facă strungărie, de pildă, dar vor trebui să știe să aprecieze aportul muncitorilor și tehnicienilor din colectivul pe care-l vor dirija, vor trebui să aducă îmbunătățiri în organizarea muncii, în tehnologia unor procese de fabricație. Or, asemenea resurse tehnice izvorăsc din solide cunoștințe practice. Toate acestea fac parte din profilul profesional multilateral al specialistului pe care societatea noastră îl așteaptă. Însăși întrepătrunderea mai activă și eficace a învățămîntului superior cu producția va fi facilitată de înființarea unor secții de învățămînt superior în uzine. Dacă în uzina noastră se va organiza o secție de învățămînt superior, așa cum s-a preconizat la Conferința Națională a partidului nostru, cred că foarte mulți tineri vor reuși să-și însușească o pregătire de nivel superior. Se știe că studenții înțeleg mai bine unele teme în atelierele uzinei, la rîndul lor unii muncitori care se califică superior găsesc un teren propice în unele laboratoare ale învățămîntului superior, fapt verificat de activitatea unor școli tehnice de maiștri". Oportunitatea acestor secții de învățămînt superior a fost susținută și de inginerul Ion Oprea, care menționa avantajele reciproce ale învățămîntului și producției, polarizînd problematica comună a pregătirii teoretice și practice a viitorilor ingineri. Aceste secții vor putea reprezenta o platformă mai înaltă, de la nivelul căreia să se formuleze și să se rezolve aspecte de modernizare a învățămîntului, practica în producție, perfecționarea pregătirii cadrelor didactice, corelarea eforturilor de instruire și cercetare. Laboratoarele uzinei, atelierele-școală vor fi mai bine utilizate; producția va sprijini cercetarea științifică a cadrelor didactice și studenților noi teme și va detine controlul asupra soluțiilor dacă va exista inițiativa unor sesiuni științifice în uzină în fața muncitorilor capabili de observații și îmbunătățiri, dacă se va crea cadrul necesar ca asupra temelor de diplomă, propuse de producție, să opineze și specialiști din producție. În acest fel, secțiile de învățămînt superior din uzine pot sluji în egală măsură efortului de calificare superioară a muncitorilor, dar și de integrare profundă a învățămîntului superior în producție.

SPORT • SPORT • SPORT

„Cupa Davis"

Întîlnirea România – Australia așteptată cu viu interes

Încă nu s-au stins ecourile întîlnirii de tenis de la Tbilisi, dintre echipele României și U.R.S.S. — o nouă și elocventă confirmare a dîrzeniei cu care s-a luptat pentru victorie, a remarcabilelor calități demonstrate de jucătorii aflați în teren — și iată-ne din nou în fața unei confruntări internaționale pe cît de importantă, pe atît de dificilă. Importanță pentru că, pe bună dreptate, Cupa „Davis" poate fi considerată fără nici o rezervă un veritabil campionat mondial, o posibilitate de a consacra definitiv pe cîștigătorii uneia sau alteia din treptele superioare. Dificilă pentru că și de astă dată vom avea un partener redutabil, puternica echipă a Australiei, echipă care în această a 63-a ediție a „Cupei Davis" a scos din cursă, pe rînd, formațiile Coreei de Sud (5—0), Japoniei (4—1) și Indiei (5—0). Să nu uităm, în același timp, că Australia a cîștigat „Cupa Davis" de 23 de ori, ultima oară în 1967, numărîndu-se printre puținele, foarte puținele, țări în palmaresul cărora este înscris un asemenea succes de răsunet. Celelalte țări care au intrat în posesia invidiatului trofeu sînt: S.U.A. (24), Anglia (9) și Franța (6). Toate acestea la un loc sînt suficiente argumente, credem, pentru a ilustra dificultatea acestei confruntări și interesul cu care este abordată partida de ambele părți. Sînt suficiente pentru a ne mobiliza în dorința comună a urmăririi unei dispute spectaculoase, dîrze, în care, așa cum am făcut-o întotdeauna, cu spiritul de ospitalitate, sportivitate și disciplină cele mai exigente, să fim alături de purtătorii culorilor noastre naționale pentru a-i încuraja, pentru a le crea cea mai propice ambianță necesară punerii în valoare a tot ceea ce au ei mai bun: talent, dăruire, forță de mobilizare.

Federația de specialitate a făcut cunoscută componența echipei

- ECHIPA TĂRII NOASTRE RAMINE ACEEAȘI CARE A EVOLUAT LA TBILISI.
- REAMENAJĂRI LA „PROGRESUL", ÎN VEDEREA DUBLĂRII CAPACITĂȚII TRIBUNELOR.

României: Ilie Năstase, Ion Țiriac, Petre Mărmureanu și Ion Santei. Căpitanul formației (nejucător) — prof. Ștefan Georgescu.

Echipa Australiei va fi alcătuită, probabil, din cunoscuții tenismeni Libley, Caise, Cooper, Anderson, Masters.

Tenismanii australieni au sosit în Europa. Ei participă în prezent la un turneu internațional care are loc în orașul olandez Hilversum. Dintre ei în sferturile de finală ale probei de simplu s-au calificat Kary care l-a învins cu 10—8, 6—2 pe compatriotul său Masters și Dibley învingător cu 6—2, 6—2 în fața austriacului Case. Pentru a se califica în această fază a turneului Dibley a dispus cu 7—5, 6—1 de Vasquez (Argentina) și cu 6—4, 6—4 de Mignot (Belgia). Varga (Ungaria) a dispus ușor de Mal Anderson (7—5, 6—2).

Jocurile se vor desfășura pe terenurile clubului „Progresul" în zilele de 4, 5 și 6 august și vor fi arbitrate de vest-germanul Matt Hasciquit.

În sfîrșit, un amănunt care va interesa în mod deosebit pe iubitorii tenisului: au fost luate măsuri pentru reamenajarea terenurilor de la „Progresul", fapt ce va permite dublarea capacității de primire a tribunelor, în care, acum, vor putea lua loc cca. 4 500 de spectatori. Este o măsură binevenită pentru care inițiatorii merită toate felicitările.

AL. DOBRE

● Tenismanii români Ilie Năstase și Ion Țiriac s-au calificat vineri în semifinalele turneului internațional de la Dusseldorf. Ion Țiriac l-a învins cu scorul de 6—2, 5—7, 6—2, 3—6, 6—3, pe W. Bungert (R. F. a Germaniei) iar Ilie Năstase a dispus cu 3—6, 6—3, 8—6, 9—8 de Meiler (R. F. a Germaniei). În celelalte două meciuri ale sferturilor de finală au fost înregistrate următoarele rezultate: Fassbender (R. F. a Germaniei) — Kuhnke (R. F. a Germaniei) 6—0, 6—3, 6—3; Barany (Ungaria) — Gulyas (Ungaria) 6—1, 6—1, 6—4.

CAMPIONATUL EUROPEAN UNIVERSITAR DE FOTBAL

ÎN FINALĂ ROMÂNIA — IUGOSLAVIA

PENTRU LOCURILE III ȘI IV CEHOSLOVACIA VA ÎNTÎLNI SPANIA

CONSTANȚA, (prin telefon) În sfîrșit, primul meci cu prelungiri semifinala din deschiderea cuplajului dintre echipele Iugoslaviei și Cehoslovaciei. Timp de 90 de minute balanța nu a putut fi înclinată în favoarea vreuneia dintre formații. Deși jocul, terenul, balonul sînt controlate mai mult de studenții iugoslavi în fazele de finalizare ei sînt ineficaci, iar rarele acțiuni ale studenților cehoslovaci sînt mult mai periculoase. Cu toate acestea a fost nevoie de prelungiri pentru că în timpul reglementar de joc s-a ratat mult. După primele două minute din prelungiri, echipa Iugoslaviei reușește să deschidă scorul prin Boskovici. Și după ce ratează majorarea scorului, cînd nimeni nu se mai aștepta, Mayer aduce egalitatea pe tabela de marcaj: 1—1 în minutul 114. Urmează cîte 5 lovituri de la 11 m. Iugoslavii transformă 3, cehoslovacii tot 3. Deci din nou egalitate 4—4. Altă prevedere a regulamentului: cine ratează primul? Jucătorii cehoslovaci ratează, iugoslavii înscriu: 5—4 și echipa studenților din Iugoslavia se califică în finală.

În partida vedetă a cuplajului, echipa României a întîlnit formația studenților spanioli. O primă noutate: Dinu pe linia de fund, la mijloc, în locul lui — Simionaș. Pexa lipsește. Antrenorul Cernăianu are mai multă încredere în elevii lui. Prima repriză se desfășoară sub semnul echilibrului. Replica spaniolilor — solizi, tehnici, rapizi, foarte decisi — e deosebit de dîrză. Dar în min. 41 ratează o ocazie de a înscrie Gimeno care, după ce apărarea noastră e la pămînt, el lovește cu adresă balonul dar slab. Ocazii mai favorabile pentru noi au Oblemenco în min. 9, a cărui minge trimisă cu capul lovește bara și Simionaș în min. 32, care după ce driblează doi apărători trage pe lîngă poartă.

După o repriză albă, echipa României și-a impus dominarea teritorială deschizînd scorul în minutul 57 prin Sandu Mircea. Acesta a reluat în plasă o minge care nu a putut fi reținută de portarul Llacher, la un șut al lui Marcu. Cel de-al doilea punct a fost realizat tot de Sandu Mircea în minutul 71. În urma unei frumoase combinații între Simionaș și Marcu, acesta din urmă a centrat precis și Sandu Mircea a reluat balonul în plasă cu o spectaculoasă lovitură de cap.

V. CĂBULEA

CONCURSUL PRONOSPORT Nr. 31

(din 30 iulie 1972)

Unirea Iași-Text. Botoșani	1
Danubiana Roman — Victoria Roman	1
Trotușul--Ceahlăul	2
Autobuzul Buc. — Laromet Buc.	1x2
Tehnometal Buc. — Flacăra Roșie Buc.	1
T.M. București-Sirena Buc.	1
Prahova Ploiești — Carpați Sinaia	1
Progresul Tim.-U.M.Timiș.	2
Vulturii Lugoj — Electromotor Tim.	1
C.F.R. Timișoara — Furnirul Deta	1
Gaz metan — Vitrometan Mediaș	1x
U.P.A. Sibiu — Metalul Copșa Mică	1x
C.F.R. Sighiș.-C.S.M. Sibiu	x2

PROGRAM COMPETIȚIONAL

FOTBAL. La Constanța are loc duminică actul final al Campionatului european universitar. Astfel, România va întîlni Iugoslavia pentru desemnarea cîștigătoarei acestui turneu. Repriza a doua a acestei întîlniri va fi transmisă direct pe micul ecran începînd din jurul orei 20,45. În deschidere pentru ocuparea locului trei se va întîlni Spania cu Cehoslovacia.

Astăzi și mîine vor continua meciurile din grupa A și B a Turneului „PRIETENIA" a celei de a VI-a ediții pentru juniori, turneu ce se anunță destul de interesant. Amatorii de fotbal din Timișoara, Arad, Reșița, Lugoj și Caransebeș, vor avea prilejul să vadă la lucru „speranțele" fotbalului din nouă țări prietene.

Amatorii fotbalului din București nu au fost uitați. Pe Stadionul Republicii începînd de la ora 17,30, azi și duminică un interesant turneu internațional de fotbal feminin, cu participarea echipelor: Elan Belgrad, Victoria Constanța, Venus și Unirea Tricolor din București.

VOLEI. Azi de la ora 20 și duminică de la ora 16 în Sala Floreasca vor avea loc două noi întîlniri ale olimpicilor români cu echipa S.U.A.

TURISM. B.T.T. organizează și la sfîrșitul acestei săptămîni excursii la cabanele din zonele Sinaia, Predeal și Valea Ialomiței.

CICLISM. La Cluj se desfășoară campionatele naționale de ciclism pentru seniori și juniori, cu participarea a numeroși cicliști valoroși, care vor lupta pentru cucerirea titlurilor de campioni. Pentru duminică este programată una din cele mai dificile probe, cea de fond.

NATAȚIE. Strandul Tineretului din Capitală va găzdui campionatul național de sărituri pentru juniori. Azi: trambulina băieți și platformă fete; mîine: platformă băieți și trambulina fete. La Galați are loc campionatul școlilor sportive la care participă tineri concurenți din șapte orașe ale țării.

PESCUIT. Azi și duminică la Dej, pe rîul Someș se desfășoară campionatul național de pescuit staționar (adulți și tineret). O veste pentru vînători: începe sezonul de vînătoare pentru porumbei sălbateci și turturele (1 august).

MOTO. La Pucioasa are loc duminică un concurs republican de motocros. Ultima etapă a campionatului național de viteză, programat la Cîmpina, a fost amînat. (Gab. Fl.)

Sesiunea Comisiei interguvernamentale româno-sovietice de colaborare economică

În zilele de 26—28 iulie 1972, la Moscova a avut loc cea de-a şasea sesiune a Comisiei interguvernamentale româno-sovietice de colaborare economică. Delegaţia română a fost condusă de Gheorghe Rădulescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, preşedintele părţii române în comisie. Delegaţia sovietică a fost condusă de M. A. Leseciko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, preşedintele părţii sovietice în comisie.

Sesiunea a examinat modul în care au fost traduse în viaţă recomandările şi hotărîrile sesiunii anterioare a comisiei pentru dezvoltarea colaborării româno-sovietice în principalele ramuri ale producţiei materiale şi extinderea schimburilor de mărfuri dintre cele două ţări.

În perioada scursă de la sesiunea a cincea, au avut loc întîlniri de lucru ale preşedinţilor celor două părţi în comisie, întîlniri între miniştri şi alţi factori de răspundere din ministere şi organe centrale economice din cele două ţări, precum şi reuniuni ale grupelor mixte de lucru. Au fost semnate acordul româno-sovietic în domeniul turismului, precum şi planul de colaborare între Consiliul Naţional pentru ştiinţă şi tehnologie din Republica Socialistă România şi Comitetul de Stat pentru ştiinţă şi tehnică din U.R.S.S. Au fost elaborate măsuri menite să ducă la finalizarea diferitelor acţiuni de colaborare şi cooperare convenite; a crescut volumul comerţului româno-sovietic.

Făcînd bilanţul îndeplinirii recomandărilor şi hotărîrilor sesiunii a cincea, părţile au subliniat cu satisfacţie rezultatele obţinute.

Totodată, părţile au subliniat influenţa favorabilă pe care o exercită asupra dezvoltării relaţiilor economice româno-sovietice hotărîrile sesiunii a XXVI-a a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc — care a adoptat noi măsuri privind înfăptuirea în continuare a prevederilor programului complex — precum şi întîlnirea dintre preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, şi preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., Alexei Nikolaevici Kosighin.

Delegaţia română, a subliniat atenţia specială acordată dezvoltării relaţiilor economice dintre România şi U.R.S.S. în raportul prezentat la Conferinţa Naţională a Partidului Comunist Român din 19—21 iulie 1972 de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al P.C.R., preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

În înfăptuirea indicaţiilor Conferinţei Naţionale, partea română a prezentat noi propuneri privind dezvoltarea comerţului româno-sovietic şi promovarea cooperării economice şi tehnico-ştiinţifice dintre cele două ţări.

Părţile au analizat multilateral posibilităţile de majorare a volumului schimburilor comerciale şi de adîncire a cooperării şi specializării în producţie.

În acest spirit, sesiunea a convenit măsuri menite să accelereze lărgirea colaborării şi intensificarea acţiunilor de cooperare şi specializare în producţie în domeniile industriei chimice, petrochimice şi de prelucrare a ţiţeiului, industriei siderurgice, industriei electronice şi de automatizări, industriei constructoare de maşini grele energetice şi de transport, industriei de maşini-unelte şi mecanică fină, industriei constructoare de maşini pentru industria uşoară şi alimentară, precum şi industriei constructoare de maşini agricole, de maşini pentru industria de prelucrare a ţiţeiului, industriei textile şi pielăriei, a lemnului şi celulozei etc.

Au fost examinate — în domeniile amintite — posibilităţile de lărgire a capacităţilor de producţie, participarea la crearea de noi capacităţi de producţie, acordarea de asistenţă tehnică, intensificarea schimburilor reciproce de produse.

Potrivit hotărîrilor sesiunii Comisiei, urmează să se perfecteze, în perioada imediat următoare, convenţia privind participarea României la construirea Combinatului de celuloză de la Ust Ilim, în concordanţă cu convenţia generală adoptată asupra acestei acţiuni în timpul sesiunii a XXVI-a a C.A.E.R., contractele privind livrările din U.R.S.S. pentru construirea în România a unei instalaţii de producere a cauciucului izoprenic, a două baterii de cocsificare, a unor instalaţii de turnare continuă a oţelului în sleburi, a unui laminor pentru oţeluri aliate ş.a., contractele pentru fabricarea şi livrarea din România de utilaje şi instalaţii în vederea construirii în U.R.S.S. a unor rafinării de cîte 6 milioane tone ţiţei pe an, precum şi contractele de cooperare în domeniul fabricării de utilaje energetice nucleare şi de subansamble pentru producţia de automobile, autocamioane şi maşini agricole.

Părţile au convenit ca, în trimestrul III al anului 1972, să înceapă lucrările de coordonare a planurilor pe perioada cincinalului viitor, urmînd ca organele centrale de planificare şi celelalte organizaţii centrale să urmărească, în procesul coordonării planurilor, elaborarea de propuneri de lărgire şi intensificare a colaborării economice reciproce, de creştere continuă a schimburilor comerciale dintre cele două ţări.

Volumul schimburilor comerciale reciproce ale Republicii Socialiste România şi U.R.S.S., convenit pentru perioada actualului cincinal (1971—1975), prin acordul comercial de lungă durată, prezintă o creştere de circa 32 la sută faţă de volumul schimburilor realizate în perioada cincinalului anterior (1966—1970).

Desfăşurată într-o atmosferă tovărăşească, de lucru, sesiunea a şasea a Comisiei interguvernamentale româno-sovietice de colaborare economică a marcat un nou pas pe calea dezvoltării ascendente a colaborării şi cooperării economice şi tehnico-ştiinţifice dintre România şi U.R.S.S., în spiritul relaţiilor de prietenie frăţească dintre cele două ţări şi popoare ale noastre.

★

MOSCOVA 28 — Corespondentul Agerpres, Laurenţiu Duţă, transmite: Vineri, s-au încheiat la Moscova lucrările celei de-a şasea sesiuni a Comisiei interguvernamentale româno-sovietice de colaborare economică.

În aceeaşi zi, tovarăşul Gheorghe Rădulescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, preşedintele părţii române în comisie, şi tovarăşul M. A. Leseciko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, preşedintele părţii sovietice în comisie, au semnat comunicatul cu privire la lucrările sesiunii.

M. A. Leseciko a oferit o recepţie în cinstea delegaţiei române conduse de tovarăşul Gheorghe Rădulescu.

În aceeaşi zi, tovarăşul Gheorghe Rădulescu, s-a înapoiat în Capitală împreună cu persoanele oficiale care l-au însoţit.

de peste hotare

În sprijinul luptei poporului vietnamez

Declaraţia Conferinţei partidelor comuniste şi muncitoreşti europene

PARIS 28. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Puiuca, transmite: La încheierea lucrărilor Conferinţei partidelor comuniste şi muncitoreşti din Europa în sprijinul luptei poporului vietnamez, ale cărei lucrări s-au desfăşurat la Paris, a fost dată publicităţii o declaraţie, în care se arată că, de peste 18 ani, Statele Unite duc împotriva poporului vietnamez un război atroce. Statele Unite îşi intensifică bombardamentele asupra teritoriului R. D. Vietnam, distrug sistematic bunuri vitale, oraşe şi sate, întreprinderi industriale, şcoli şi spitale, atacă diguri şi baraje riscînd să provoace inundarea unor teritorii imense şi să producă suferinţe de nedescris pentru milioane de fiinţe omeneşti. În Vietnamul de Sud, S.U.A. îşi intensifică bombardamentele la maximum, folosind substanţe toxice, chimice, defoliante, napalm şi fosfor, bombe cu bile — armamentul cel mai perfecţionat al arsenalului lor. Războiul s-a extins asupra întregii Indochine, în Laos, în Cambodgia.

Dar nimic nu poate zdruncina voinţa popoarelor în lupta pentru libertatea şi independenţa lor, se arată în declaraţie. Au apus pentru totdeauna timpurile cînd imperialismul putea să decidă, după bunul său plac, soarta altora. Politica escaladării agresiunii americane şi a „vietnamizării" războiului eşuează datorită eroismului poporului vietnamez şi popoarelor laoţian şi khmer. Acesta este un exemplu răsunător al falimentului încercărilor imperialismului de a reglementa problemele internaţionale de pe „poziţii de forţă". Arătînd că, în lupta lor admirabilă, patrioţii întregii Indochine se bucură de sprijinul ferm şi de asistenţa ţărilor socialiste, de sprijinul şi solidaritatea cîtor a partidelor comuniste şi muncitoreşti, a mişcărilor de eliberare naţională a forţelor progresiste şi paşnice din lumea întreagă, inclusiv din Statele Unite, declaraţia subliniază că lupta poporului vietnamez pentru a-şi hotărî el însuşi propria-i soartă este cauza tuturor popoarelor care luptă împotriva imperialismului.

Reprezentanţii partidelor comuniste şi muncitoreşti ale Europei, întruniţi la Paris la 27 iulie 1972, îşi reafirmă sprijinul ferm faţă de propunerile echitabile şi constructive ale R. D. Vietnam şi ale Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, care exprimă aspiraţiile legitime ale poporului vietnamez şi oferă o bază justă pentru soluţionarea paşnică a unui conflict care pune în pericol securitatea tuturor popoarelor. Războiul de agresiune nu va fi niciodată un mijloc de reglementare a problemei vietnameze. O soluţie de reglementare trebuie găsită la conferinţa de la Paris.

Reprezentanţii partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările Europei cer guvernului Statelor Unite să înceteze imediat bombardamentele şi orice act de război împotriva R. D. Vietnam, să ridice blocada porturilor sale, să pună capăt genocidului şi să-şi retragă, fără întîrziere şi fără condiţii, trupele şi armamentul din Vietnamul de Sud şi din întreaga Indochină, să renunţe la sprijinirea lui Thieu, să pună capăt oricărui amestec în treburile interne ale Vietnamului, Laosului şi Cambodgiei. Trebuie recunoscut dreptul inalienabil al popoarelor vietnamez, laoţian şi khmer de a-şi hotărî propria lor soartă în pace şi independenţă.

Declaraţia cheamă la întărirea solidarităţii cu eroicul popor al Vietnamului, cu patrioţii din Laos şi Cambodgia, pe toţi comuniştii, clasa muncitoare, oamenii muncii de la oraşe şi sate, pe democraţi, pe bărbaţii şi femeile cărora le este scumpă pacea, tînăra generaţie din toate ţările europene. În încheiere, se arată că pentru a face să triumfe cauza justă a popoarelor Indochinei, o importanţă hotărîtoare dobîndesc acţiunea convergentă, lupta unită, unirea tuturor forţelor revoluţionare, democratice şi paşnice.

Conferinţa de presă de la Hanoi

Agenţia V.N.A. relatează că Ngo Dien, şeful Departamentului presei şi informaţiilor al Ministerului de externe al R.D. Vietnam, a organizat la Hanoi o conferinţă de presă.

Răspunzînd la o întrebare, Ngo Dien a spus că victoria senatorului McGovern la convenţia Partidului democrat reflectă o nouă tendinţă în S.U.A. Ea se datorează, în principal, poziţiei în problema Vietnamului a lui McGovern, care susţine că trebuie încetate imediat toate bombardamentele S.U.A. în Indochina şi că toate trupele americane trebuie retrase din această zonă, fără nici un fel de condiţii prealabile. Această poziţie, a menţionat Dien, conţine elemente pozitive, care ar duce la o reglementare justă şi paşnică a problemei Vietnamului.

La o întrebare privind afirmaţia Departamentului de Stat că bombardarea de către forţele S.U.A. a sistemului de diguri din R.D. Vietnam a fost accidentală, Dien a spus: „Este ridicol să spui că distrugerea digurilor este accidentală. Dacă acest fapt este atribuit unor „erori", atunci au fost prea multe „erori". S.U.A. nu au dreptul de a ataca nici un fel de obiectiv, nici chiar militar, în Republica Democrată Vietnam, ţară socialistă, independentă şi suverană, iar apele teritoriale, spaţiul aerian şi teritoriul R.D. Vietnam sînt inviolabile".

Conferinţa studenţească de la Cairo

La Cairo s-au deschis lucrările unei conferinţe studenţeşti internaţionale, de solidaritate cu studenţii egipteni, cu prilejul sărbătoririi a 20 de ani de la revoluţia antimonarhică din Egipt, anunţă agenţia M.E.N. Participă reprezentanţi a 53 de organizaţii studenţeşti.

Lucrările conferinţei vor dura trei zile.

Cuvîntarea preşedintelui Sadat

După cum anunţă agenţia M.E.N., în cadrul manifestărilor prilejuite de sărbătorirea a 20 de ani de la răsturnarea monarhiei, preşedintele Republicii Arabe Egipt, Anwar Sadat, a rostit, joi seara, o cuvîntare în faţa studenţilor şi profesorilor de la Universitatea din Alexandria.

Preşedintele Sadat a declarat că Egiptul nu va accepta să fie pus în „faţa faptului împlinit". Egiptul — a continuat şeful statului — a depus toate eforturile pentru a se ajunge la o soluţionare politică a conflictului. Preşedintele a menţionat că ţara sa a prezentat, în februarie 1971, o iniţiativă menită să ducă la soluţionarea parţială a crizei, prevăzînd retragerea trupelor israeliene din teritoriile ocupate, redeschiderea canalului Suez şi încheierea unui acord de pace. Dar, a continuat Anwar Sadat, Israelul nu a acceptat aceste propuneri.

Referindu-se la discursul rostit recent de premierul Golda Meir în Parlamentul israelian, preşedintele Anwar Sadat a declarat că „Egiptul respinge posibilitatea unor negocieri directe cu Israelul atîta timp cît teritoriile arabe continuă să fie ocupate; asemenea negocieri — a spus el — ar echivala cu o capitulare a Egiptului".

În discursul său, difuzat de agenţia M.E.N. şi de postul de radio Cairo, preşedintele Anwar Sadat a calificat situaţia actuală ca fiind cea mai serioasă din istoria Egiptului. El a subliniat că „unitatea naţională este mai necesară decît oricînd pentru a duce cu bine la capăt cele două bătălii pe care le desfăşoară Egiptul în prezent: edificarea unei societăţi moderne şi eliberarea teritoriilor sale".

Ordinea de zi provizorie a Sesiunii O.N.U.

La sediul Naţiunilor Unite a fost dată publicităţii ordinea de zi provizorie a celei de-a 27-a sesiuni a O.N.U., ale cărei lucrări se vor deschide la 19 septembrie a.c. Dintre problemele politice înscrise reţin, în mod deosebit, atenţia dezarmarea generală şi totală, Conferinţa mondială pentru dezarmare, aplicarea declaraţiei O.N.U. asupra întăririi securităţii internaţionale, crearea condiţiilor favorabile pentru accelerarea reunificării independente şi paşnice a Coreei, situaţia din Orientul Apropiat, admiterea de noi state în O.N.U.

Examinarea rezultatelor şi punerea în aplicare a recomandărilor celei de-a treia Conferinţe a Naţiunilor Unite pentru Comerţ şi Dezvoltare şi ale Conferinţei de la Stockholm asupra mediului înconjurător vor constitui punctele principale ale dezbaterilor economice.

● PREŞEDINTELE FILIPINELOR, FERDINAND MARCOS, a anunţat, într-un discurs radiodifuzat că numărul victimelor înregistrate în urma inundaţiilor produse de taifunurile „Rita" şi „Susan" a depăşit 250.

Manevrele partidelor de opoziţie din Chile

Moţiunea de cenzură din Senatul chilian

Senatul chilian — în care parlamentarii partidelor de opoziţie democrat-creştin şi naţional (de dreapta) deţin majoritatea — a aprobat, joi seara, o moţiune de cenzură. Prezentată de deputaţii partidelor de opoziţie, moţiunea cere suspendarea din funcţia de ministru de interne a lui Hernan del Canto. Moţiunea — care fusese aprobată în prealabil de Congres — a fost prezentată de opoziţie sub pretextul că ministrul de interne ar fi permis „ocuparea ilegală a unor întreprinderi industriale" şi ar fi „jenat" activitatea unor reprezentanţi ai organelor de presă ale opoziţiei. Prin aprobarea moţiunii de către senat, Hernan del Canto este demis, în mod automat, din funcţia pe care o deţine în guvernul Frontului Unităţii Populare.

Agenţiile de presă amintesc că este pentru a doua oară cînd, în urma manevrelor partidelor de opoziţie, un ministru chilian de interne este revocat din funcţie de către parlament. Predecesorul său, Jose Toha, a fost şi el revocat de opoziţie la începutul lunii ianuarie şi numit, ulterior, după reorganizarea guvernului, în funcţia de ministru al apărării.

Cu prilejul dezbaterilor asupra moţiunii de cenzură, deputaţii Frontului Unităţii Populare au respins acuzaţiile formulate împotriva lui Hernan del Canto. Agenţia REUTER relatează că, în intervenţia sa în senat, ministrul chilian de interne a declarat că va continua „să-şi desfăşoare activitatea pe alt front în folosul poporului chilian".

După adoptarea de către senat a moţiunii, preşedintele Salvador Allende a conferit cu liderii partidelor care fac parte din coaliţia Frontului Unităţii Populare.

Agenţia FRANCE PRESSE relatează că interimatul Ministerului de Interne, în urma suspendării din funcţie a lui Hernan del Canto, este deţinut de ministrul de externe Clodomiro Almeyda. Această măsură, hotărîtă în cadrul unei reuniuni extraordinare a guvernului Frontului Unităţii Populare, rămîne în vigoare pînă la numirea de către preşedintele Salvador Allende, a noului titular al acestui portofoliu.

Greva docherilor din Anglia

PORTURILE BRITANICE PARALIZATE

Ca urmare a grevei generale a docherilor, declanşată în noaptea de joi spre vineri, a fost paralizată întreaga activitate a porturilor britanice. Sute de vase sînt blocate, iar numeroase cargouri, care aşteptau să intre în portul Londrei, s-au întors din drum, îndreptîndu-se spre diverse porturi de pe continent.

Între timp, acţiunile de solidaritate cu lupta docherilor continuă. 2 000 de muncitori de la Şantierele navale Clydebank, din Scoţia, au hotărît vineri dimineaţă să declare o grevă de cinci zile, cerînd suspendarea legii antimuncitoreşti a relaţiilor în industrie.

Pe de altă parte, în Camera Comunelor, reunită în sesiune de urgenţă, ministrul muncii, Maurice McMillan, a declarat că guvernul conservator nu exclude posibilitatea să recurgă la o nouă invocare a legii relaţiilor în industrie, ceea ce s-ar traduce în interzicerea tuturor acţiuniior revendicative, sub sancţiunea unor mari amenzi pentru uniunile sindicale şi chiar a arestării liderilor lor.

STATISTICI ŞI MEDII

De unde venim şi încotro ne ducem", s-au întrebat spiritele luminate ale planetei în ultimele zeci de secole. Lăsînd la o parte sceptica dilemă înglodată în hăţişuri metafizice, homo faber apelează astăzi la statistici care răspund, exact şi amănunţit, la foarte multe din problemele fundamentale sau curente. În coloanele reci ale statisticilor de tot felul se comprimă întreaga febră creatoare a umanităţii. Sau aproape. Iată şi o excepţie care există nu numai pentru a proba regula: 150 kg pe hectar sau 300 kg pe cap de locuitor sau 60 kg pe secundă — iată cantitatea de explozibil lansată în Indochina, în ultimii cinci ani, de aviaţia americană. În alţi termeni puterea de şoc corespunde utilizării a 450 de bombe atomice tip „Hiroshima". Solul Indochinei este muşcat de 26 000 000 de cratere. Un adevărat peisaj lunar fabricat metodic prin bombardamente şi defolierea

BLOC notes

completă a pădurilor... Statisticile sînt, aşadar, limpezi. Ele exprimă, succint şi elocvent, faptul că genocidul clasic se combină cu terricidul modern după toate regulile artei militare avansate. În ultima vreme, în Statele Unite ştiinţa cu sectoarele ei cele mai variate, participă din plin la creşterea... producţiei de război. Astfel, după ce au contribuit cu un randament indiscutabil la scurmarea adîncă a pămîntului indochinez, savanţii de la „Institute of Defence Analysis", de pe lîngă Pentagon, şi-au ridicat privirile spre cer căutînd o idee nouă şi mai năpraznică. Şi au găsit-o. Ea se numeşte „războiul meteorologic" şi înseamnă în practică bombardarea norilor cu microcristale de iodură de argint care provoacă ploi torenţiale. Este vorba, bineînţeles, de nori indochinezi. Primele experimentări efectuate sub patronajul C.I.A. au dat rezultate inverse. După cum declara un expert „în loc să provocăm ploi în spaţiul duşmanului (citiţi patrioţilor) ne-am trezit în urma tratării norilor cu o declanşare torenţială chiar deasupra bazei noastre. În mai puţin de două ore am înregistrat un nivel de 20 cm"... Indiferent de această uşoară defecţiune, savanţii de la Pentagon transpiră din greu pentru perfecţionarea „invenţiei".

RADU BUDEANU

Tineretul lumii

Jumătatea sacrificată

● DIN DOI COPII NĂSCUŢI ÎN AMERICA LATINĂ, UNUL MOARE ÎNAINTE DE A ÎMPLINI ŞASE ANI ● SEMINARUL DE LA MONTEVIDEO ● STATISTICI ŞI REFORME

„Jumătate din copiii născuţi în America Latină mor înainte de a împlini şase ani, iar două treimi din supravieţuitori suferă într-un grad sau altul, de perturbări fizice şi mintale din cauza alimentaţiei insuficiente ori necorespunzătoare". Această zguduitoare constatare figurează în documentul principal al lucrărilor celui de-al patrulea seminar interamerican privind alimentaţia infantilă, care s-a desfăşurat la Montevideo. Reuniunea, la care au participat circa 150 de specialişti din ţările continentului a avut ca obiectiv adoptarea celor mai bune soluţii pentru dezvoltarea programelor de alimentaţie infantilă elaborate în diferite ţări, prin intermediul unei coordonări mai eficiente şi a organizării lor mai raţionale.

Concluzia de mai sus nu face decît să repete semnalul de alarmă tras la cele trei seminarii precedente, ţinute în Mexic, Peru şi Brazilia. Merită, însă, atenţia o serie de detalii furnizate pe parcursul şedinţelor seminarului recent din capitala uruguaiană. S-a explicat, de pildă, că „problema nutriţiei deficiente nu înseamnă chiar problema foamei, iar mortalitatea provocată de lipsa alimentelor nu e aşa frecventă, ca cea cauzată de alimentaţia incompletă". Observaţia nu poate mingiia pe nimeni. Cuvintele „chiar" şi „aşa" afirmă, de fapt, că pe acele meleaguri, vieţile copiilor sînt răpuse şi de foamea ancestrală, adică de stomacul complet gol. Specialiştii în materie fac distincţie între „foame violentă" şi „foamea ocultă". Prima doboară organismul uman în timp scurt. A doua macină treptat resursele fizice şi chiar intelectuale din pricina insuficienţei alimentare, sub raport cantitativ şi calitativ. Pentru victime, însă, distincţia nu există — rezultatul final e aproximativ acelaşi. Iar victimele din America Latină se numără cu milioane.

Statisticile nu pot, deocamdată, pretinde să cuprindă tot ce s-ar cuveni. Calculele privind consumul alimentar lasă pe dinafară mase compacte de oameni socotiţi în afara economiei, „aşa cum, de altfel", şi sînt, căci trăiesc, spre uimirea specialiştilor, care nu le-au putut determina raţiile calorice. E vorba în acest caz, de păturile cele mai dezmoştenite ale populaţiei. Acum cîtva timp, un ziarist preocupat de problema alimentaţiei medii a populaţiei din Guatemala a primit din partea autorităţilor observaţia, absolut autentică, că o treime din locuitorii rurali nu sînt luaţi în considerare, întrucît nu cumpără nicidată nimic, ci se hrănesc cu fructe sălbatice şi cu alte resurse vegetale, puse la dispoziţie de natură. Un studiu al Centrului latino-american de ştiinţe sociale, apreciază că „majoritatea ţărilor latino-americane au populaţie slab alimentată, cu o medie zilnică de calorii variind între 2000 şi 2500". Cifrele se referă la ansamblul populaţiei, dar copiii formează o parte considerabilă a acestui ansamblu.

La seminarul de la Montevideo s-au auzit glasuri realiste. Şeful delegaţiei peruviene a declarat că pentru a rezolva problema alimentaţiei „este necesar să fie valorificate în interesul naţional bogăţiile ţărilor latino-americane şi, totodată, să se modifice structurile sociale şi economice ale ţărilor respective — reforma agrară, reforma creditelor şi alte măsuri guvernamentale". Se recunoştea, astfel, că în ultimă instanţă, problema are un aspect politic. În mai multe ţări sud-americane s-au experimentat sau sînt pe cale de elaborare, un şir de reforme în genul celor amintite de delegatul peruan. Devine evident pentru cercuri politice mereu mai largi, din America Latină, că lichidarea marilor ravagii ale mortalităţii este în funcţie de profunzimea schimbărilor menite să redea popoarelor continentului stăpînirea bogăţiilor naţionale ale ţărilor, şi să innoiască fundamental relaţiile sociale, economice şi politice.

E. R.

● VINERI DIMINEAŢA a sosit în portul Sevastopol un detaşament de nave militare româneşti, între care bricul-şcoală „Mircea". Marinarii români, în frunte cu contraamiralul Mihai Aron, au sosit într-o vizită oficială, la invitaţia comandantului suprem al Flotei marine militare, amiralul de flotă al Uniunii Sovietice, S. G. Gorşkov. Ei vor participa la festivităţile prilejuite de Ziua flotei marine militare a Uniunii Sovietice.

În aceeaşi zi, marinarii români au avut o întrevedere cu comandantul flotei Mării Negre a Uniunii Sovietice, amiralul V. S. Sisoev. Totodată, ei au avut o convorbire cu preşedintele Comitetului Executiv al Sovietului Oraşenesc Sevastopol, P. M. Stenkovoi. Întîlnirile s-au desfăşurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Declaraţia ministrului de externe italian

„Italia este gata să participe activ la pregătirea multilaterală a conferinţei general-europene în problemele securităţii şi cooperării" — a declarat ministrul italian al afacerilor externe, Giuseppe Medici, în cadrul Comisiei pentru afacerile externe a Senatului. El a arătat, de asemenea, că guvernul italian a primit cu satisfacţie ratificarea tratatelor încheiate de Uniunea Sovietică şi Polonia cu R.F. a Germaniei. Aceste tratate, a spus el, stimulează destinderea în Europa.

PE SCURT

● PRIMUL MINISTRU AL IRANULUI, Amir Abbas Hoveyda, a declarat că noul acord care a început să fie negociat, la Teheran, între compania naţională iraniană de petrol şi societăţile petroliere occidentale „va duce la o nouă situaţie, care va transforma Iranul într-o adevărată forţă pe scena petrolieră internaţională" — transmite agenţia REUTER.

În baza acestui acord, menţionează sursele, producţia petrolieră zilnică realizată de companii urmează să sporească la 8 milioane de barili, Iranul primind o importantă cantitate din petrolul extras pentru o utilizare independentă.

● LA 26 IULIE, unul dintre fondatorii organizaţiei de guerilă „Tupamaros", din Uruguay, Julio Marenales Saenz, a fost rănit grav şi făcut prizonier.

La Berlin şi Helsinki s-a anunţat oficial că, luni, 31 iulie, în capitala finlandeză vor începe convorbiri între reprezentanţi ai Finlandei şi Republicii Democrate Germane în vederea stabilirii de relaţii diplomatice.

Convorbirile au loc în conformitate cu propunerea guvernului finlandez, din 10 iulie, privind angajarea de convorbiri în vederea recunoaşterii diplomatice reciproce, şi cu răspunsul guvernului R. D. Germane, din 12 iulie, relevă agenţia A.D.N. Delegaţiile celor două ţări vor fi conduse de ambasadorii Kurt Nier, şef al Departamentului pentru probleme scandinave din M.A.E. al R.D.G., şi Paul Gustafsson, reprezentant al M.A.E. finlandez.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

SIMBĂTA, 29 IULIE 1972

LUPUL NEGRU: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

NAUFRAGIAŢI ÎN SPAŢIU: rulează la Patria (orele 9,30; 13,00; 16,30; 20), Capitol (orele 9; 12; 15; 18; 21), Grădina Capitol (ora 20,15).

BALADA LUI CABLE HOGUE: rulează la Sala Palatului (orele 17,15; 20,15), Scala (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15), Festival (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Grădina Select (ora 20), Grădina Festival (ora 20).

PESCĂRUŞUL: rulează la Doina (orele 13; 15,30; 18; 20,15). Program de desene animate pentru copii (orele 10; 11,15).

FERMA DIN ARIZONA: rulează la Luceafărul (orele 10; 13,30; 17; 20,45), Bucureşti (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Grădina Doina (ora 20,15).

ORA H: rulează la Timpuri Noi (orele 9,45—21,15 în continuare).

ULTIMUL TREN DIN GUN HILL: rulează la Favorit (orele 9,15 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

LEGENDA: rulează la Unirea (orele 15,30; 18).

MARTURISIRILE UNUI COMISAR DE POLIŢIE FĂCUTE PROCURORULUI REPUBLICII: rulează la Central (orele 9,30; 12; 15; 17,30; 20,15), Giuleşti (orele 15,30; 18; 20,30).

DRAGOSTE ŞI AMENZI: rulează la Miorita (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20), Grădina Lira (ora 20,15), Lira (orele 13,50; 18).

O AFACERE: rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20), Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45), Grădina Modern (ora 20,30).

EXPLOZIA ALBĂ: rulează la Dacia (orele 15,30; 17,45; 20).

TREI DIN VIRGINIA: rulează la Excelsior (orele 8,45; 11; 13,15; 15,30; 18,15; 20,45), Gloria (orele 8,45; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45).

ASTĂ SEARĂ DANSĂM ÎN FAMILIE: rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

VEDERE DE PE POD: rulează la Grivita (orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30), Melodia (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16; 18,30; 21).

AVENTURI LA MAREA NEAGRĂ: rulează la Dacia (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Moşilor (ora 16), Grădina Bucegi (ora 20,30), Grădina Moşilor (ora 20,15).

JOCUL DE-A MOARTEA: rulează la Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15), Grădina Aurora (ora 20,15), Grădina Tomis (ora 20,30).

PĂDUREA PIERDUTĂ: rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

20 000 DE LEGHE SUB MĂRI: rulează la Bucegi (orele 15,30; 18).

ROBIN HOOD: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,15), Vitan (orele 15,30; 18), Grădina Vitan (ora 20,15).

ODISEEA GENERALULUI JOSE: rulează la Cringaşi (orele 15; 18; 20).

CASA DE SUB ARBORI: rulează la Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

DESCULŢ ÎN PARC: rulează la Bucureşti (orele 15,30; 18), Grădina Bucureşti (ora 20,30).

WATERLOO: rulează la Ferentari (orele 16; 19).

TICK... TICK... TICK...: rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20).

MAREA SPERANŢĂ ALBĂ: rulează la Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30), Arta (orele 15,30; 18), Grădina Arta (ora 20,15).

LOVE STORY: rulează la Raahova (orele 15,30; 18; 20,15).

B.D. LA MUNTE ŞI LA MARE: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,15).

ULTIMUL DOMICILIU CUNOSCUT: rulează la Viitorul (orele 15,45; 18; 20,15).

OSCEOLA: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

OMUL ORCHESTRĂ: rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

CINCI PENTRU INFERN: rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

TOAMNA CHEYENNILOR: rulează la Laromet (orele 15,30; 18,30).

ACEASTĂ FEMEIE: rulează la Grădina Unirea (ora 20,15).

tv

SIMBĂTĂ, 29 IULIE 1972

PROGRAMUL I

9,00 Deschiderea emisiuni. 9,05 Biblioteca pentru toţi: Duiliu Zamfirescu. 9,40 Dans şi muzică de pretutindeni. 10,10 De vorbă cu gospodinele. 10,25 Tele-enciclopedia. 11,15 Emisiune de divertisment. 12,05 Telejurnal. 16,30 Deschiderea emisiunii de după-amiază. Emisiune în limba germană. 18,15 Ritm, tinereţe, dans. 19,00 Arta plastică 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Tele-enciclopedia. 20,30 Festivalul Naţional de muzică uşoară 1972. Selecţiuni din microrecitaluri. 21,40 Apartamentul (I). Serial distractiv. 22,30 Telejurnal. 22,40 Refrene lirice.

PROGRAMUL II

16,30 Agenda. 16,40 Ansambluri folclorice: „De pe plaiuri buzoiene". 17,10 Reportaj bucureştean. 17,30 Pagini muzicale de mare popularitate. 18,00 Film artistic: „Doi ori doi fac uneori cinci".

DUMINICĂ, 30 IULIE 1972

PROGRAMUL I

8,15 Gimnastica pentru toţi. 8,30 Cravatele roşii. 10,00 Viaţa satului. 11,15 Mari muzicieni la Bucureşti. 12,00 De strajă patriei. 12,30 Emisiune în limba maghiară. 14,25 360 de grade. 18,30 Film serial pentru tineret: Cei trei muşchetari; 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Reportajul săptămînii: Tulcea îşi zideşte cetatea. 20,20 Aventuri în epoca de piatră. 20,45 Finala Campionatului european universitar de fotbal. Transmisiune directă de la Constanţa (repriza a II-a). 21,30 Festival naţional de muzică uşoară 1972. Gala laureaţilor: transmisiune directă de la Constanţa. Telejurnal în pauză.

PROGRAMUL II

12,30 Promenada duminicală. 15,00 Închiderea emisiunii de prînz. 20,00 Teatru liric TV: Aida de Verdi. 20,45 Săptămîna culturală bucureşteană. 21,00 Seară de romanţe. 21,30 Din lumea ştiinţei. 21,50 Film artistic: Nuvelă de toamnă — o producţie a studiourilor sovietice.

teatre

SIMBĂTĂ, 29 IULIE 1972

Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): SĂ NU-ŢI FACI PRĂVĂLIE CU SCARA — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (La Parcul Herăstrău): ZIG—ZAG — ora 20; Teatrul „C. Tănase" (La Grădina Boema): TRĂSNITUL MEU DRAG — ora 20; Ansamblul „Rapsodia Română": PE PLAIURILE MIORIŢEI — ora 18,30.

DUMINICĂ, 30 IULIE 1972

Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): DESPRE UNELE LIPSURI, NEAJUNSURI SI DEFICIENŢE ÎN DOMENIUL DRAGOSTEI — ora 20; (Sala Studio): DULCEA PASĂRE A TINEREŢII — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (La Parcul Herăstrău): ZIG—ZAG — ora 20; Teatrul „C. Tănase" (La Grădina Boema): TRĂSNITUL MEU DRAG—ora 20.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17.60.10. 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii.
Pentru străinătate abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import-Export Presă — Bucureşti — Calea Griviţei nr. 64—66. P.O.B. — „Box 2001" — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".